

tři
scény
plné
emocí

2/2023

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

DJKT•

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

Vážení diváci,
milí abonenti,

nevypadá to, ale konec sezóny je už za dveřmi. Máme za sebou spoustu premiér, několik derniér, koncertů – velkých večerních i těch „malých“ dopoledních i několik akcí mimo repertoár – Průvod Vendelín, Noc divadel, řadu výstav...

Do léta Vám stihneme představit ještě dvě nové inscenace – jednou z nich je sarkastická historická hra *Libertin* z doby osvícení o prohnáném rošťákově, příteli i postrachu anglického krále Karla II., tou druhou bude komická opereta *Candide* známého amerického skladatele Leonarda Bernsteina, jenž je také autorem jedné opery a několika muzikálů, z nichž připomeňme muzikál snad nejslavnější, a to *West Side Story*. Kromě těchto zbrusu nových inscenací vrátíme na jeviště úspěšnou inscenaci *Edith – vrabčák z předměstí*, která měla svou světovou premiéru před 23 lety. Nyní ji uvedeme ve Velkém divadle se staronovým obsazením.

Dále veřejnosti ukážeme muzikál, který se umístil na druhém místě v soutěžním projektu INTRO '22, zaposloucháme se do vítězných textů z Literární kavárny a na Malé scéně přivítáme v rámci festivalu Na scénu! naděje muzikálového divadla. Nejenže diváci uvidí nejlepší současné inscenace muzikálových škol, ale mohou také navštívit doprovodné workshopy, přednášky a lekce, ve kterých nakouknou pod pokličku muzikálového divadla. Podívejte se na program, ať už jste pokročilí, nebo byste se rádi jen příšli podívat, jak taková zkouška či hodina vypadá, určitě si vyberete.

Dále veřejnosti ukážeme muzikál, který se umístil na druhém místě v soutěžním projektu INTRO '22, zaposloucháme se do vítězných textů z Literární kavárny a na Malé scéně přivítáme v rámci festivalu Na scénu! naděje muzikálového divadla. Nejenže diváci uvidí nejlepší současné inscenace muzikálových škol, ale mohou také navštívit doprovodné workshopy, přednášky a lekce, ve kterých nakouknou pod pokličku muzikálového divadla. Podívejte se na program, ať už jste pokročilí, nebo byste se rádi jen příšli podívat, jak taková zkouška či hodina vypadá, určitě si vyberete.

Aby nové inscenace měly v našem nabitém hracím plánu prostor, musíme se bohužel s některými rozloučit. Už jen pár repríz čeká *Králičí noru*, *Elisabeth*, *Lady Macbeth – 1865*, *Dona Quijota*, *Italku v Alžiru*, *R.U.R.* a *Korunovaci Poppey*. Ale nezoufejte příští sezóna přinese 15 nových inscenací. To ale předbílám, ještě než vkročíme do nové sezóny, musíme se rozloučit s tou současnou. A jak jinak než naší tradiční Nocí s operou. Letos pro Vás připravujeme jednu z nejhranějších a nejslavnějších oper vůbec – Bizetovu *Carmen*. Věřím, že nezaměnitelná hudba, vášnivě libreto a atmosféra venkovního amfiteátru Vám poskytnou zážitek věru nezapomenutelný.

Milí diváci, těší mě, že Vám máme stále co nabídnout, těší mě, že chodíte do divadla, těší mě každý nový den, kdy můžeme tvořit. Tvořte s námi historii plzeňského divadla.

Martin Otava
ředitel DJKT

Milí diváci,

děkujeme Vám, že k nám stále nacházíte cestu a balet se stává součástí Vašeho života. V této době si uvědomujeme o to více, jak důležité je být v harmonii a součinnosti, proto si pokládáme za čest být s Vámi a přinášet Vám nové radosti a podněty spojené s našimi inscenacemi. Důkladně vybíráme a s citem tvoříme nová díla, která se rodí s každou premiérou a dále se dotvářejí i při dalších

reprízách. Každý večer je jedinečný a neopakovatelný. S tímto vědomím jsme přistoupili k našim titulům i v letošní sezóně.

Téměř po dvaceti letech jsme pro Vás připravili zcela nového *Louskáčka*, který patří snad ke každé generaci diváků i tanečníků. Součástí naší divadelní koncepce je ale také vnímat historické podněty, které jsou úzce spjaty s naším regionem, a inspirovat se jimi. Příběh starý bezmála 500 let o *Ferdinandovi a Filipíně* nás zavádí přes Plzeň, Bavorsko a Rakousko na zámek v Březnici a zrcadlí tehdejší společensko-politický kontext. Hlavním inscenačním tvůrcem je německý choreograf Dustin Klein, známý z naší inscenace *Vyhoďte ho z kola ven*. Bez nadsázky se dá říci, že hitem plzeňského divadla je *Edith – vrabčák z předměstí*, kterou budeme po delší odmlce uvádět ve Velkém divadle v obnovené premiéře se staronovým obsazením – s Radkou Fišarovou, Zuzanou Hradilovou a s novou alternující zpěvačkou Lucií Rybníkářovou.

Tradiční událostí se stává prestižní mezinárodní baletní galavečer ve Velkém divadle, letos s účastí zahraničních hvězd Natashy Kusch a Cira Ernesta Mansilly, samozřejmostí je i podpora mladých choreografů z řad tanečníků z baletního souboru, kteří se staví v *Baletní inspiraci* do rolí režisérů a choreografů. A naší velkou radostí jsou i pravidelná setkání s diváky přímo na baletním sále při Baletních ateliérech, kde divákům přibližujeme skutečnou práci tanečníků a nabízíme rozhovory s osobnostmi českého baletu, naposledy s Vlastimilem Harapesem.

Ke konci letošní sezóny začneme zkoušet další premiéru, tu uvedeme na podzim a bude jí covidově odložená premiéra *Čajkovský*. V letošním roce si připomeneme 130 let od úmrtí geniálního romantického skladatele, který je spojen s baletní klasikou snad nejvíc.

Vnímáme Vás diváky jako pevné pouto a inspiraci do každodenního poslání pro toto krásné a společné umění Terpsichory.

S úctou Váš

Jiří Pokorný
šéf souboru baletu DJKT

DIVADELNÍ REVUE

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

Kontakty:

Ředitelství
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 049

Odd. prodeje a služeb,
předplatné a hromadné objednávky
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 185, 378 038 186
predplatne@djkt.eu

Denní pokladna
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
Po–Pá: 10.00–18.00
tel. +420 378 038 190
vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladna
(hodinu před začátkem představení)
Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 128

Nové divadlo, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 059

Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 439

Odd. marketingu a propagace
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT
vychází 4 x ročně
MK ČR E 14075
Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla, příspěvková organizace,
Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR
a Plzeňského kraje
IČ 00078051
Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.
Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň
Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková
Grafické zpracování: Michal Světlík
Foto: Irena Štěrbová, archiv DJKT (není-li uvedeno jinak)
Sazba: Miroslav Herejk
Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.
2/2023 vychází 5. května 2023.
Uzávěrka 11. dubna 2023. Změna programu vyhrazena.

OBSAH

- 2-3 **Nově na repertoáru / balet**
Ferdinand a Filipína
- 4-5 **Nově na repertoáru / činohra**
Radúz a Mahulena
- 6-7 **Nově na repertoáru / činohra**
Příliš drahý jed
- 8-9 **Premiéry / balet**
Edith – vrabčák z přeměstí
- 10-11 **Premiéry / opera**
Candide
- 12-13 **Premiéry činohra**
Libertin
- 14-15 **Noc s operou**
Carmen
- 16-17 **Jsem šťastný, že se už můžu naplno věnovat muzikálu**
Rozhovor s Michaelem Prostějovským
- 18-19 **Raději si dávám složitější úkoly**
Rozhovor s Adamem Doležalem
- 20-21 **Mám rád ticho**
Rozhovor s Michalem Bragagnolem
- 22-23 **Předplatné 2023/2024**
- 24-27 **Mozaika**
- 28 **Jan Holík bude hrát pod plzeňským nebem**
Rozhovor s Janem Holíkem
- 29 **Představujeme**
Alexandra Vostrejžová, Petr Urban
- 30-31 **Jubilea / Vzpomínáme**

FERDINAND A FILIPÍNA

Dustin Klein

*Světová premiéra 11. března 2023
na Nové scéně*

Libreto, choreografie, režie **Dustin Klein**
Hudba a hudební aranžmá **Simon Lovermann**
Použitá hudba **Henry Purcell, Diego Ortiz, Arcangelo Corelli, Andrea Falconiero, Biagio Marini ad.**
Scéna **Dustin Klein**
Kostýmy **Louise Flanagan**
Texty **Felix von Bredow**
Světelný design **Jakub Sloup**
Zvukový design **Jürgen Branz**
Asistent režie **Miroslav Hradil**
Asistenti choreografie **Richard Ševčík, Markéta Pospíšilová**
Dramaturgická spolupráce **Klára Špičková**
Titulky **Zbyněk Brabec**

„Dustin Klein umí pracovat s velkým prostorem, což bylo zřejmé v četných sborových scénách důkladně promyšlených. Kleinově choreografii v ansámblech dominují stále se opakující stroje přesné, až roboticky nepřirozené pohyby, stylizované pózy, vzájemné prolínání se jednotlivců v měnících se formacích. S barokními skladbami vzniká zajímavá, překvapivě kompaktní symbióza, Lovermannova hudba je velmi dobře prokomponovaná... Postavy mají jednotný ráz, který je dán celkovou stylizovaností a do jisté míry i unifikací výrazu. Přesto dokázal Richard Ševčík Ferdinandovi vtisknout rys lidské pravdivosti, a to především v prvním dějství při scénách s Filipínou. Sara Aurora

Antikainen ztvárnila Filipínu s pochopením a s přirozeným půvabem. Precizní a sugestivní Karel Audy v roli Krále působil jako démonický, neúprosný anděl pomsty. Přirozenou grácií dala Královně i v tomto typu choreografie Jarmila Hruškociová. Plně přesvědčivá byla Mami Moloniewicz jako Filipínina družka Loxan a výrazný byl Gaëtan Pires ve dvojroli Kněze a Papeže v témže kostýmu. Dětské role ztvárnili zdařile žáci baletní školy Nikolaeta Dörfler a Matteo Vocciante.“

Gabriela Špalková, OPERAPLUS.CZ, 23. března 2023

Karel Audy

Richard Ševčík, Štěpán Tuček

scéna ze 2. jednání

Jarmila Hruškociová, Sara Aurora Antikainen, Alyssia Caldonazzi, Luisa Dawn Isering

RADÚZ A MAHULENA

Julius Zeyer / Josef Suk

Premiéra 25. března 2023
ve Velkém divadle

Režie **Štěpán Pácl**
Hudební nastudování **Jiří Petrdlík**
Dirigent **Jiří Petrdlík / Jiří Štrunc**
Dramaturgie **Johana Němcová**
Scéna **Dragan Stojčevski**
Kostýmy **Linda Boráros**
Sbormistr **Jakub Zicha**
Hudební příprava **Maxim Averkiev, Martin Marek**
Jazyková spolupráce **Eva Spoustová**
Odborný poradce **Věra Šustíková**
Světelný design **Jakub Sloup**
Asistent režie **Vít Kořínek**

„Orchestr opery Divadla J. K. Tyla podal výborný výkon, jeho členové byli precizní v souhře i ve výrazu provedení. Suku-partituru vypracoval Jiří Petrdlík v žádoucí dynamice a tempu, hudba měla svůj jímavý impresionisticko-romantický charakter, v dramatických momentech pečlivě zvolená forte sugestivně souzněla s její lyrickou křehkostí. Výtečná byla sóla koncertního mistra Martina Kose, která celku dala žádoucí lesk a kantilénu. Krásně zněla sólová harfa Dany Suchanové, působivý byl zvuk smutečních surem hraných v postranní lóži balkónu na lesní rohy Jiřím Tarantíkem a Terezou Kolářovou.“

Gabriela Špalková, OPERAPLUS.CZ, 28. března 2023

„Inscenace Štěpána Pácla zaujme od prvních momentů, a to jak díky hudbě J. Suka, která patří k největším jejím devizám, v podání orchestru opery DJKT, tak výraznou obrazotvorností, která se projevuje (i choreograficky) již v prvním vstupu Prologu, a tvůrci si ji udržují po celou dobu, a to i přes, či možná díky v podstatě prázdné scéně, již zaplňují jen tu a tam

a velmi symbolicky konkrétními předměty. Výrazně však promlouvají kostýmy a výrazné jsou i herecké výkony jak ústředních Matyáše Darnadyho a Elišky Vocelové, tak Apolony Veldové, Martina Stránského a dalších, např. i v menší roli skvělého Jana Malěře.“

Iva Bryndová, I-DIVADLO.CZ, 3. dubna 2023

„Nejde o pouhý hudební podkres, živá hudba zaznívá ve své plnosti, kráse a vznešenosti. [...] Minimalistické scéně Dragana Stojčevského skvěle slouží světla Jakuba Sloupa – všechno se dere z mlhy a do mlhy se zase noří, vznikají nádherné obrazy, funkční stínohra. Je to pravda celé trochu delší, ale škrtejte v melodramu. Ostatně měl jsem pocit, že ani děti, které seděly za mnou, neztrácely pozornost. Vznikla nádherná inscenace a vsadím se, že s reprízami bude zrát a bude ještě krásnější.“

z reakcí diváků, I-DIVADLO.CZ, 1. dubna 2023

Andrea Mohylová

Jana Ondrušková, Denisa Cupáková

Apolena Veldová, Martin Stránský

Josef Nechutný, Jan Malěř, Pavel Pavlovský, Denisa Cupáková

PŘÍLIŠ DRAHÝ JED

Lucy Prebble podle knihy Luka Hardinga

Premiéra 29. dubna 2023
na Malé scéně

Překlad **Ester Žantovská**
Režie **Adam Doležal**
Dramaturgie **Zdeněk Janál**
Scéna **Michal Štěrba**
Kostýmy **Agnieszka Pátá-Oldak**
Hudba **Petr Zeman**
Pohybová spolupráce **Pavel Klimenda**
Světelný design **Antonín Pflieger**

„Toho večera začalo být Alexandru Litviněnkovi silně nevolno. Marina mu předtím uvařila lehkou večeři. Jídlo bylo tak trochu na oslavu. Přesně před šesti lety, 1. listopadu 2000, utekli Litviněnkovi z Ruska a přijeli právě sem, do Británie. Byly to dobré roky. Litviněnko si našel práci, stal se spisovatelem na volné noze a britským špiónem na půl úvazku. Marina si našla přátele, naučila se anglicky. Anatolij, kterému bylo nyní dvanáct let, chodil na elitní londýnskou chlapeckou školu. Rusko však nebylo zapomenuto. Anatolij si ještě pamatoval na kruté zimy, sáňkování na sněhu, moskevské metro s velkolepými stropy a lampami ve stylu art deco. Nemělo žádný smysl se tam vracet a Británie se mezitím stala jejich domovem. Litviněnko se na své nově získané britské občanství (které bylo schváleno před třemi týdny) díval jako na zázračný ochranný štít...“

Luke Harding: Jed pro Litviněnka – Příběh jeho vraždy
a Putinovy války se západem
(přeložila Anna Poskerová, CPress, Brno, 2017)

Zuzana Ščerbová, Vladimír Pokorný

Michal Štěrba

Tereza Bartošová, Vladimír Pokorný

Jaroslav Matějka, Vladimír Pokorný, Petr Urban

EDITH – VRABČÁK Z PŘEDMĚSTÍ

Libor Vaculík / Petr Malásek /
Václav Kopta

Obnovená premiéra
6. května 2023
ve Velkém divadle

Libreto, choreografie a režie **Libor Vaculík**
Hudba a hudební režie **Petr Malásek**
Texty písní **Václav Kopta**
Scéna a kostýmy **Jan Dušek**
Kostýmní spolupráce **Roman Šolc**
Hlasový poradce **Eduard Klezla**
Světelný design **Jakub Sloup, Libor Vaculík**
Asistent choreografie **Jiří Pokorný, Zuzana Hradilová**
Asistent režie **Miroslav Hradil**

Edith – zpěvačka **Radka Fišarová / Lucie Rybníkářová**
Edith – tanečnice **Zuzana Hradilová**
Vypravěč **Zbyněk Fric**
Anita Maillardová **Sara Aurora Antikainen / Lýdie Švojgerová**
Panenka **Victoria Svetlana Roemer / Avril Wieland**
Louis Dupont **Karel Roubíček**
Starý elegán **Petr Stopka / Jiří Žalud**
Raymond Asso **Vojtěch Jansa**
Paul Meurisse **Miroslav Suda**
Henri Contet **Karel Audy / Mátyás Szilveszter Sántha**
Nicole Contet **Luisa Dawn Isenring / Andronika Tarkošová**
Marcel Cerdan **Giacomo Mori / Richard Ševčík**
Theo Sarapo **Gaëtan Pires / Justin Rimke**
Příslušnice SS **Sara Aurora Antikainen / Lýdie Švojgerová**
Těhotná žena **Abigail Jayne Baker / Adéla Krandová**
Muž **Mátyás Szilveszter Sántha**

Radka Fišarová, Zuzana Hradilová
foto Martina Root

Ovace pro Edith

Když v roce 2000 taneční muzikál Libora Vaculíka vznikal, nikdo nejspíš netušil, že se právě rodí jedna z nejúspěšnějších inscenací Divadla J. K. Tyla. Dnes už kultovní dílo přineslo novou divadelní formu – ve které se o hlavní roli dělí zpěvačka a tanečnice – a jeho tvůrci s napětím očekávali, jaké budou ohlasy diváků. Hned po premiéře bylo jasné, že o osud inscenace nemusí mít nikdo strach. Zrodilo se mimořádné dílo, bez kterého si mnoho diváků neumí repertoár plzeňského diva-

dla představit. *Edith – vrabčák z předměstí* zachycuje životní cestu francouzské šansoniérky od jejího dětství až po poslední dny. V inscenaci je použita původní hudba Petra Maláska, texty Václava Kopty a zaznívají v ní nejkrásnější písně Edith Piaf ve strhujícím podání Radky Fišarové, pro kterou bylo obsazení do role Edith osudovou záležitostí a v mnohém nasměrovalo i její sólovou dráhu. Radka odzpívala většinu dosud odehraných repríz, několikrát ji zastoupila kolegyně z branže Zdena Trvalcová, nyní se bude alternovat s Lucií Rybníkářovou. V tanečním partu sklízely úspěch sólistky baletu Zuzana Hradilová, Petra Tolašová a po kratší čas i Lenka Hrabovská, jež později opustila Plzeň a přijala angažmá v Národním divadle. Právě **Radka Fišarová** a **Zuzana Hradilová** ztvárnily Edith při její světové premiéře a nyní se na jevišti potkají znovu.

Obě jste stály u vzniku *Edith*, obě jste se objevovaly na jevišti během celé její éry a nyní vás čeká obnovená premiéra. Těšíte se?

Radka: Já to považuji za takový zázrak. Je to pocit plný vzpomínání, ohlednutí se, také uvědomění si, kde teď jsme, v jakém bodě v životě. To vše se nám snad podaří dostat na jeviště a pokorně odevzdat. Já jsem *Edith* a této roli vděčná opravdu za hodně a ano, těším se z toho, že máme ještě tu možnost, těší mě, že je *Edith* opět v Plzni, a těší mě neskutečně, že můžeme sdílet tuto roli opět se Zuzankou Hradilovou.

Zuzana: Těším se, ale není to čistokrevné těšení. Je to spíše směsice různorodých pocitů. Na jedné straně jsem moc ráda, že se opět setkáme na jevišti s Rádou – s mojí spřízněnou dušičkou a že se kapitola s názvem *Edith* jistým způsobem uzavře. Covid nám totiž překazil odehrát slavnostní představení 20 let od premiéry, což mi bylo opravdu líto, třebaže *Edith* ve své ikonické písni zpívá: „*Ničeho nelituj!*“ Díky obnovené premiéře oslavíme dokonce 23. výročí a posléze zřejmě i dovršíme magické 200. představení a to je důvod k radosti. Na druhé straně cítím určitou nejistotu, zda tanečnice v mém věku ještě takovou roli zvládne, zda u diváků dokáže obhájit někdejší úspěch a zda bude inscenace s novým tanečním týmem fungovat stejně jako dříve.

Ztvárníte stejnou, navíc reálnou postavu. Jak jste se na roli *Edith* před jejím prvním uvedením připravovaly? A jak probíhala spolupráce mezi vámi?

Radka: Pro mě příprava v první fázi znamenala kopu papírů s texty, překlady, fonetickým prepisem a hodiny u CD přehrávače, kde jsem si větu po větě zkoušela znova a znova, aby to znělo francouzsky a jako Piaf. Ve druhé fázi byl baletní sál, kde jsem se snažila aspoň trochu přesvědčit tělo, aby se hýbalo tanečně. Tedy jinak, než jsem byla zvyklá doposud – ukáznit ramena, ruce, nártý, záda... Zásadní byla výzva, aby nebylo moc poznat naše střídání se Zuzkou, což mi připadalo na začátku zcela nemožné. Naštěstí naše napojení má větší přesah. Bylo to náročné, ale krásné zkoušení, intenzivní a s opravdu skvělým souborem.

Zuzana: V době příprav na roli *Edith* jsem si ani moc neuvědomovala, jakou fenomenální a světoznámou šansoniérku budeme ztvárňovat, a ani mne nenapadlo, jak zásadně toto dílo ovlivní můj život i taneční kariéru. I když jsem přečetla veškerou dostupnou literaturu o *Edith*, cestu k vytvoření taneční postavy mi pomohl najít choreograf Libor Vaculík a tehdejší plzeňská baletní mistryně Miroslava Pešíková. Spolupráce mezi mnou a Rádou se asi nedá úplně jednoznačně popsat, neprobíhala totiž běžným způsobem. Od našeho prvního setkání mezi námi panuje jakási magická harmonie, stejně emocionální i mentální napojení a umělecký i lidský soulad. Jsme schopné

od sebe přebírat energii, aktuální náladu i momentální způsob vyjádření naší společné postavy. Proto je každé naše představení malinko jiné, a přitom stále stejné a to je něco úžasného.

Nepřišlo vám ale někdy líto, že se o tak zajímavou roli musíte dělit?

Radka: Vůbec ne. Cítím to vlastně obráceně. Nemám pocit, že bychom dělily roli *Edith*, ale spíš, že se Zuzkou dělíme kousky ze sebe, které do té jedné postavy vkládáme. Vždycky jsem v postavě *Edith* vnímala sebe a Zuzku jako jednu osobu. Jako by na jevišti stála pořád jedna *Edith*, jen v zákulisí se občas mihnou dvě holky.

Zuzana: Vlastně mne to nikdy ani nenapadlo. Od začátku jsem tuto žánrovou novinku považovala za báječný, a hlavně netradiční nápad. Troufám si říci, že každá z nás přinesla do role něco ze sebe a to je dobře, tím pádem je naše *Edith* „barevnější“ a oduševnělejší, není to jen její „černobílá“ kopie. Ale musím se přiznat, že jsem si vždycky přála tančit scénu s Henri Contetem a Nicole Contet, jenže ta je holt *Radčina*.

Dá se role, kterou jste hrály tak dlouho, vůbec zapomenout? Čeká vás hodně práce, abyste *Edith* „oprášily“?

Radka: Vždycky, když vám na něčem záleží, tak to stojí dost práce. I když jde o „oprášení“ známé inscenace. *Edith* jsme hráli naposledy před covidovým uzavřením a já osobně nejvíc řeším vlastní kondici, soulad s novými tanečnicí a nový prostor Velkého divadla, kam se tedy upřímně moc těším. *Edith* se tak stane nejdéle uváděnou inscenací, která zároveň vystřídá všechny hlavní scény plzeňského DJKT. Jsem za to nesmírně vděčná a je to velice zavazující. Ale nejsem na to sama a vím a těším se, že se Zuzkou ze sebe dáme maximum toho, co v sobě máme. A moc doufám, že toto představení přinese divákům opět spoustu radosti.

Zuzana: Zapomenout se nedá, ale dá se ztvárnit trochu jinak. Člověk se vyvíjí, na svět i na umění potažmo tanec pohlíží trochu jinak. K tomu se přičtou další okolnosti – jiné divadlo, odlišné zázemí, noví tanečníci, rozdílný vypravěč, zbrusu nová zpěvačka – tohle všechno představuje obrovskou výzvu a taky dost práce.

***Edith* zaznamenala u diváků enormní úspěch, věřím, že i vám přirostla k srdci... K Radce dnes už i neodmyslitelně patří přezdívka „česká Edith Piaf“...**

Radka: To je taková krásná nálepka a budu se asi opakovat, že je zavazující. Je pravda, že na začátku by mě ani ve snu nenapadlo, jak toto představení zamíchá kartami v mém hudebním citění, vnímání a repertoáru. I to, že jsme s *Edith* narozeny ve stejný den, je pro mě zásadní. Je to osudová role. A ještě ji mohu sdílet se Zuzkou, která patří mezi moje nejbližší přátele. Je to až nepřenositelný pocit.

Zuzana: *Edith* je rozhodně moje srdeční záležitostí, a přestože jsem tančila řadu rolí, vždycky budu spojována hlavně s ní. Ovšem to nejkrásnější, co mi *Edith* přinesla, je přátelství s Radkou. Naše „česká *Edith Piaf*“ je a vždycky bude nesmírně důležitou osobou v mém životě, a byť to zní jako fráze, je to něco, čeho si nesmírně vážím.

Děkuji za rozhovor.

CANDIDE

Leonard Bernstein / Hugh Wheeler

Premiéra 10. června 2023
na Nové scéně

Hudba **Leonard Bernstein**
Libreto **Hugh Wheeler** podle **Voltaire**
Texty písní **Richard Wilbur**
Další texty **Stephen Sondheim, John La Touche, Dorothy Parker, Lillian Hellman a Leonard Bernstein**
Instrumentace **Leonard Bernstein a Hershy Kay**
Hudební dramaturgie a další instrumentace **John Mauceri**
Překlad **Ivan Vomáčka**

Hudební nastudování **Jiří Štrunc**
Dirigent **Jiří Štrunc / Jiří Petrdlík**
Režie **Tomáš Ondřej Pilař**
Scéna **Petr Vítek**
Kostýmy **Eva Jiříkovská**
Light design **Daniel Tesař**
Choreografie **Martin Šinták**
Dramaturgická spolupráce **Tomáš Ondřej Pilař, Vojtěch Frank**
Sbormistr **Jakub Zicha**
Asistent dirigenta **Zdeněk Červinka (HAMU)**
Asistent režie **Josef Doležal**
Hudební příprava **Maxim Averkiev, Martin Marek**
Jazykový poradce **Becca Conviser**

Voltaire, Pangloss, Martin, Cacambo **Lumír Olšovský**
Candide **Michal Bragagnolo / Richard Samek**
Maximilian, Kapitán **Jiří Hájek / Jakub Hliněnský**
Guvernér, Vanderdendur, Ragotski **Tomáš Kořínek / Marek Žihla**
Cunegonde **Soňa Godarská / Doubravka Součková**
Stará dáma **Jana Foff Tetourová / Venuše Zaoralová Dvořáková**
Paquette **Jana Piorecká / Zuzana Koš Kopřivová**
Inkvizitor I, Charles Edward **Roman Krebs / Jan Ondráček**
Inkvizitor II, Král Stanislav **Dalibor Tolaš / Dominik Klapka**
Inkvizitor III, Car Ivan **Jevhen Šokalo**
Sultán Achmet, Ničema, Baron **Jan Maria Hájek / Jan Ondráček**
Velký Inkvizitor, Hermann Augustus **Martin Matoušek / Jiří Kubík**
Baronka **Daria Guliaeva**

kostýmní návrh Evy Jiříkovské

Komická opereta, muzikál, nebo opera?

Toto jevištní dílo velíkána americké hudby Leonarda Bernsteina neslo v průběhu let tolik žánrových označení, že pokoušet se je zařadit do jasné škatulky se stává skoro zbytečným. Bernstein se spoluautory zkrátka dlouho hledali přílehavou formou pro jevištní ztvárnění Voltairovy filozofické novely. Že ji nakonec našli, dokazuje řada úspěšných inscenací *Candida* po celém světě. Ale to bychom předbíhali.

Na počátku tohoto výjimečného díla stála otázka: může se pikareskní osvětská novela z roku 1759 stát předlohou pro současné hudební divadlo? Filozof Voltaire se prostřednictvím *Candida* snažil vyrovnat s dobově vlivnými idejemi Gottfrieda Leibnize, který tvrdil, že žijeme v „nejlepším ze všech možných světů“ a že vše, včetně válek, přírodních katastrof a osobních tragédií, je nevyhnutelné a musí se přijímat jako projev Božího plánu. Voltaire se této dle něj absurdní filozofii optimismu, která byla navíc dobře politicky zneužitelná jako obhajoba válek a dalších krajností doby, vzepřel a v závěru románu nechává hlavního hrdinu dojít k závěru, že je nejlepší „starat se o vlastní zahrádku“, smířit se se životem a zaměstnat se každodenní prací. *Candide čili Optimismus* je pestrým sledem epizod ze zamotaných osudů hlavního hrdiny, naivního a bezelstného *Candida*, kterého okolnosti dovedou do nejrůznějších koutů světa, aby nakonec pochopil, že optimismus je klam. Jak toto dílo promlouvalo k Bernsteinovi ve Spojených státech padesátých let?

Bernstein byl už v polovině padesátých let známou dirigentskou osobností, ale také etablovaným skladatelem hudebního divadla. Měl za sebou uvedení baletu *Fancy Free* (1944), opery *Trouble in Tahiti* (1951) a zejména tři muzikálů, z nichž obzvláště *On the Town* (1944) a *Wonderful Town* (1953) dosáhly na broadwayských prknech výrazného úspěchu. Jeho slibně načatá divadelní kariéra pokračovala v roce 1955 spoluprací s dramatičkou Lillian Hellmanovou na adaptaci francouzské hry o Janě z Arku s názvem *Skřivánek*. Hellmanová i Bernstein se v těchto letech pro své politické postoje stali podezřelými osobami v očích vlivného senátora Josepha McCarthyho a Výboru pro neamerickou činnost, sněmovního orgánu vyšetřujícího „protistátní aktivity“ mimo jiné řady významných amerických umělců té doby. Hellmanová, kterou mohou diváci znát jako autorku dříve často uváděného dramatu *Lištičky*, chtěla svou frustraci z politické nesnášenlivosti vyjádřit umělecky a sáhla trochu nečekaně po Voltairově novele *Candide*, která dle ní útočí na veškeré strnulé myšlení a může tak být účinnou kritikou i dvě stě let po svém napsání. Bernstein souhlasil za podmínky, že v jejich novém společném díle bude hrát velkou roli hudba. Začala tak vznikat „komická opereta“, pro niž většinu písňových textů napsal básník Richard Wilbur. Trvalo dva roky, než se *Candide* dočkal své broadwayské premiéry. Spolupráce dvou silných osobností byla trnitá: Hellmanová prosazovala seriózní angažovanost díla, zatímco Bernstein psal hudbu svižnou, která sama sebe ani trochu seriózně nebrala. Při prvních uvedeních tak dílo zůstalo nepochopeno a u diváků propadlo.

Pro další uvedení na Broadwayi roku 1973 požadoval režisér a producent Harold Prince důkladnou revizi libreta. Hellmanová ji sice odsouhlasila, ale odmítla se na ní podílet, a tak z jejího textu nezůstal kámen na kameni. Nové li-

breto měl na svědomí britský spisovatel a scénarista Hugh Wheeler, který z politické satiry udělal rozpustilou grotesku. Dokázal četné nelogičnosti původního námětu a jeho celkovou předimenzovanost obrátit na svoji stranu, a tak vznikla třeskutá absurdní komedie s nádechem intelektuální zábavy. Bernstein sice pro tuto produkci přikomponoval některá nová písňová čísla na slova osvědčeného muzikálového skladatele a textaře Stephena Sondheima, polovina hudby ale byla vypuštěna a obsazení orchestru se výrazně zmenšilo. Nová verze pod žánrovým označením muzikál sice dosáhla úspěchu a velkého počtu repríz, Bernstein si ale připadal ošizen: mnoho skvělé hudby přišlo vniveč a partitura byla příliš ochuzena. V roce 1982 tak byla v New York City Opera provedena další verze *Candida*, tentokrát opět v plném lesku a oslnila diváky i kritiku. To ale stále nebyl konec. Šest let poté se *Candide* chopil John Mauceri ze Skotské opery, který spolu s Johnem Wellsem vytvořil s Bernsteinovým svolením a četnými zásahy do partitury „finální verzi“, jež se dočkala i koncertních provedení a nahrávek pod taktovkou autora.

A jaká Bernsteinova partitura vlastně je? Sám skladatel hudbu ke *Candidovi* nazval vyznáním lásky k Evropě. Partitura využívá tradičních forem evropské hudby, je plná odkazů na díla slavných skladatelů, setkáme se tu s gavotou, mazurkou i valčíkem. Asi nejzřetelnější je Bernsteinova inspirace nestorem britské operety Arthurem Sullivanem. Bernsteinova hudba ke *Candidovi* překypuje nápady a vtipem, ale nikdy nesklouzne k prvoplánové efektnosti. Je napsána inteligentním umělcem, který se s lehkým úsměškem obrací k bezednému zdroji evropské hudby a kultury. Obzvláštní obluby i na koncertních pódii dosáhla jiskřivá předehra využívající motivy z operety a dále kolorатурní árie Cunegondy *Glitter and be gay (Jiskřít a být veselá)*.

V Československu byl *Candide* poprvé uveden v roce 1980 ve Wheelerově verzi v tehdejší Státní divadle Brno v překladu Iva Osolobě. Kvalitní inscenace se bohužel musela z důvodu nemoci hlavního představitele Josefa Husníka po sedmácti reprízách stáhnout z repertoáru. Dalšího uvedení se dílo dočkalo až roku 2006 ve Státní opeře v Praze, o režii se postarali Šimon a Michal Cabanovi a překlad pořídil Ivan Vomáčka. V roli učitele Panglosse se představil Jiří Korn.

Červnové uvedení v Divadle J. K. Tyla bude teprve třetí návštěvou Bernsteinovy „komické operety“ na českých jevištích. Zazní zde v poslední Bernsteinem revidované verzi. Dílo je svým charakterem a interpretačními nároky blízké opeře, a jeho uvedení v DJKT je tak svěřeno do péče operního souboru.

S Bernsteinovou hudbou se plzeňské obecenstvo mohlo setkat před šesti lety, kdy byl v DJKT poprvé uveden jeho slavný broadwayský muzikál *West Side Story*. *Candide* ukazuje docela jinou tvář Leonarda Bernsteina a ilustruje širší záběr a pestrost hudební inspirace skladatele, který svými díly dodnes okouzluje, baví i dojíká.

Vojtěch Frank

LIBERTIN

Stephen Jeffreys

Česká premiéra 17. června 2023
ve Velkém divadle

Překlad **Jan Hančil**
Režie **Janusz Klímsza**
Dramaturgie **Klára Špičková**
Scéna **Michal Syrový**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**
Výběr hudby **Janusz Klímsza**
Světelný design **Jakub Sloup**

John Wilmot, druhý hrabě z Rochesteru **Jan Malěř**
Charles II., monarcha **Zdeněk Hruška**
George Etherege, dramatik **Marek Mikulášek**
Charles Sackville, Hrabě z Dorsetu a Middlesexu **Michal Štěrba**
Tom Vocas, sluha **Jaroslav Matějka**
Elizabeth Barryová, herečka **Jana Ondrušková**
Elizabeth Maletová, manželka Johna Wilmota **Zuzana Ščerbová**
Billy Downs, mladý švihák **Petr Urban**
Harry Harris, herec **Libor Stach**
Molly Luscombe, inspicientka **Jana Kubátová**
Huysmans, malíř **Vladimír Pokorný**
Jane, prostitutka **Eliška Vocelová**
Paní Willi, Pacientka Wadeová, Madame v nevěstinci **Apolena Veldová**
Konstábl **Josef Nechutný**
Strážný **Matyáš Greif**

„**Nebudete mě mít rádi. Ne, vážně, nebudete. Pánové budou závidět a dámy budou zhnuseny.**“ (Libertin)

Když 17. září roku 2018 zemřel v Londýně Stephen Jeffreys, odešel britský dramatik, který se ve svých nejznámějších dílech, zejména ve hře *Libertin* (1994), obrátil do minulosti. A jehož dílo se stalo lákavou výzvou pro slavnou divadelní roli Johna Malkoviche (v divadle Steppenwolf v Chicagu 1996) a později Johnnyho Deppa (stejnomený film z roku 2004), v níž si John Malkovich opětovně zahrál, tentokrát roli krále Karla II. Jeffreys mimo jiné napsal hru *Ztracená země* o etnickém napětí v Maďarsku během první světové války, adaptoval román Charlese Dickense *Těžké časy pro čtyři herce* nebo byl autorem

scénáře k filmu *Diana* z roku 2013 s Naomi Watts v hlavní roli princezny z Walesu.

„V roce 1975 mě navštívil můj zubař Gerald Lightman, který vyklízel své police s knihami od všeho, co nebylo vhodné pro četbu jeho zvědavé třináctileté dcery, a přinesl mi dárek. Zelené vydání hry *Sodoma od Johna Wilmota*, hraběte z Rochesteru. Gerald si prošel seznam svých pacientů a nějak usoudil, že nejvhodnějším příjemcem knihy budu já. Po přečtení *Sodomy* jsem si uvědomil, že navzdory znalosti divadelní tvorby je to ta nejsprostší hra, jakou jsem kdy četl, s rozsáhlými scénami soulože, smilstva a dalších praktik. Svazek obsahoval kostrbatý Rochesterův životopis, který popisoval hraběcí krátký,

kostýmní návrh Marcely Lysáčkové

neklidný život, jeho poezii a boje s Karlem II. V devadesátých letech jsem se k němu naplno a na objednávku našeho divadla vrátil.“ (S. Jeffreys)

Období anglické restaurace, z níž příběh vychází, se v anglických dějinách stalo první epochou, která povýšila společenskou drby na úroveň vysoké literatury. Jako příklad nám slouží *Deník Samuela Pepyse* nebo veršovaná satira, v níž exceloval právě John Wilmot (1647–1680). Nejen že patřil mezi přední básníky své doby. Byl zároveň jedním z těch, o nichž se nejvíce psalo. Fascinoval zničující smyslností, hýřil urážkami a utápěl své mládí a talent v alkoholu.

„**Podle mých zkušeností se ti, kdo vás nemají rádi, dělí na dvě kategorie: na hloupé a závistivé. Hloupí vás budou mít rádi za pět let, závistiví nikdy.**“ (Libertin)

Rochesterovo líčení života v 17. století dodnes vyvolává u čtenářů údiv. Až do dvacátého století nikdo nepsal o sexu tak otevřeně a s vtipem jako on. Rochester je jedinečný zejména v líčení ženské sexuality a mužských omezení. Pomohlo mu, že si byl blízký s několika mimořádně inteligentními a nezávislými ženami své doby, včetně Elizabeth Maletové (své manželky), Elizabeth Barryové (herečky a jeho milenky) a Aphry Behnové (první anglické ženy, která se živila jako spisovatelka). Svá díla často psal ve spolupráci s jinými muži, mezi nimi byl i Etherege. Tato generace se naučila pít od svých kavalírských otců a literární vkus pochytila od libertinů ve Francii, kam byl během občanských válek vyhnán královský dvůr.

„**Hrabě z Rochesteru byl jediným mužem v Anglii, který měl pravou satyrskou žílu.**“ (A. Marvell)

John Wilmot se narodil 1. dubna, na Den všech bláznů, roku 1647 Anně a Henrymu Wilmotovým v Ditchley Parku nedaleko Woodstocku. Ve dvaceti letech cestoval po Evropě, bojoval v námořních válkách proti Holanďanům a v dostavníku unesl krásnou bohatou dědičku Elizabeth Maletovou, s níž se v roce 1667 oženil. Následně vedl komplikovaný mimomanželský sexuální život, stal

návrh scény Michala Syrového

Jan Malěř
foto Jan Faulkner

se z něj opilec, zapletl se do rvačky, při níž byl zabit člověk, a začal se skrývat a vydávat se za gynekologa. Když v roce 1680 zemřel, bylo mu pouhých 33 let. Stephen Jeffreys ho představuje jako mladého muže, který se zlobí na absurditu lidské existence a propadá pokušení cítovat z jeho nejvíce šokujících básní. Naznačuje, že Rochesterův velkolepý úpadek na konci 70. let 17. století souvisel s rostoucím úspěchem jeho milenky Elizabeth Barryové, z níž se stala věhlasná herečka nezávislá na jeho mecenášství. Závidět Johnu Wilmotovi poté nebylo co. Ve třiceti třech letech umíral na pohlavní choroby, které mu rozežraly nos, takže do parlamentu chodil se stříbrnou náhradou. Z několika těch, kteří měli Rochesterovi rádi, ačkoliv se jim smál do očí, byl jeho král Karel II. dosazený na trůn po Cromwellově smrti. Mimochodem jedním z Karlových prvních činů také bylo, že dovolil ženám vrátit se na anglická jeviště, a proto se Elizabeth Barryová vůbec mohla stát herečkou, i když se dá vytušit, že kdyby její role hrál chlapec, hraběte z Rochesteru by možná zajímal neméně.

Jeffreys s detailní znalostí historických reálií stvořil moderní portrét člověka, který šokující prostředky nepoužívá bezúčelně. Tématem rebelie se i hrabě z Rochesteru snažil překonat společenský názor na to, co to doopravdy znamená být svobodným člověkem. Opořoval životem a jeho přetvářkou a esenci života paradoxně nacházel pouze v alžbětinském divadle. *Libertin* je také vrcholnou hereckou výzvou. Je představením hráče, který balancuje nad vlastní propastí, nad níž provádí svá salta mortale.

Klára Špičková

NOC S OPEROU

AMFITEÁTR LOCHOTÍN

Divadlo J. K. Tyla připravuje na pátek 23. června sedmý ročník velkolepé open-air akce Noc s operou, která letos přinese jednu z nehranějších a nejslavnějších oper vůbec – Bizetovu *Carmen*. Netradiční prostředí lochotínského amfiteátru, kde se akce opět koná, umožňuje předvést operní žánr v jeho plné monumentalitě a diváci se tak mohou těšit nejen na prvotřídní pěvecké obsazení a rozsáhlý orchestr, ale také na početný sbor i komparz, světelnou show, videoart i pyrotechnické efekty. Příběh plný vášně se pod širým nebem odehraje v režii Tomáše Ondřeje Pilaře s využitím prvků z inscenace z nastudování Martina Otavy, které bylo uvedeno na Nové scéně DJKT v roce 2020, a v hudebním nastudování Jiřího Štrunce.

Náročná produkce vzniká za významné podpory Úřadu městského obvodu Plzeň 1, statutárního města Plzeň, Plzeňského kraje a Ministerstva kultury ČR. Letošní Noc s operou bude mít díky finanční podpoře města Plzně a primátora Romana Zarzyckého i charitativní přesah. Ke každé prodané vstupence přispěje 23 korunami, které následně podpoří vybrané charitativní projekty. Noc s operou 2023 se koná pod záštitou primátora Romana Zarzyckého, hejtmana Plzeňského kraje Rudolfa Špotáka a starostky městského obvodu Plzeň 1 Ivany Bubeníčkové.

Vstupenky v hodnotě od 450 do 790 korun k sezení a 250 korun ke stání (na deku) jsou v prodeji, abonenti DJKT mohou využít tradiční 20% slevu.

Turandot – Noc s operou 2018

Carmina burana – Noc s operou 2017

Martin Otava
ředitel DJKT

„Jsem rád, že se můj sen stal skutečností a lochotínský amfiteátr s koncem divadelní sezóny pravidelně ožívá velkolepými operními show, které v loňském roce doplnil dokonce světoznámý muzikál Elisabeth. Pod širým nebem v Plzni zazněly skvosty světové opery, jako jsou Aida, Carmina burana, Turandot, Nabucco a Macbeth. Věřím, že i letos přilákáme nejen naše tradiční diváky, ale především širokou veřejnost, kterou operní žánr v této podobě jistě překvapí.“

Tomáš Ondřej Pilař
režie

„Granátové jablko je starodávným symbolem španělské Andalusie, kde se nesmrtelný příběh Carmen odehrává, a právě motiv granátového jablka se bude prolínat celou inscenací. Mým cílem je přenést diváky doprostřed vlahé středomořské noci a nechat před nimi ožít napínavý a dokonale romantický příběh čtyř mladých lidí, jejichž vášně je silnější než jejich rozum a zavede je tak k tragickému finále. Velkolepé pojetí, o něm si prostor lochotínského amfiteátru říká, bude opět vycházet z práce se stovkami účinkujících, velkoplošným videoartem, tanečními a akrobatickými scénami a samozřejmě s dokonalou hudbou francouzského romantismu.“

Jiří Štrunc
hudební nastudování
a dirigent

„Uvádění oper pod širým nebem má mnoho benefitů, ať už je to počet návštěvníků, nebo příjemně uvolněná atmosféra letních večerů. Má však i svá úskalí, z nichž největší jsou akustické obtíže. Zde v lochotínském amfiteátru je orchestr umístěn stranou pódia ve stanu, kde v okamžiku, kdy začneme hrát, se stan zcela zahltí zvukem orchestru. Jsme tak zcela v rukou mistra zvuku. Mě osobně Carmen poprvé nadchla ještě jako konzervatoristu při zhlédnutí slavné filmové verze režiséra F. Rosiho. Tehdy jsem vůbec netušil, že to bude opera, kterou budu jednou dirigovat nejčastěji. Myslím, že svou opravdovou vášnivostí, strhující dramatičností, stejně tak jako intimitou a lyrikou, kterou dokázal Bizet vložit do partitury, bude stále znovu a znovu přinášet radost všem fanouškům opery.“

Macbeth – Noc s operou 2022

Elisabeth – Noc s operou 2022

Noc s operou v číslech

- V roce 2023 diváky čeká 7. ročník Noci s operou.
- Od roku 2015, kdy proběhl první ročník, navštívilo Noc s operou 30 362 diváků.
- Loni diváci viděli při opeře *Macbeth* 388 účinkujících.
- Nejvíce diváků vidělo operu *Nabucco* v roce 2019. Bylo to 7 500 diváků.
- Scéna se staví 24 hodin.
- Při produkci se používá více než 150 kusů světel – od konvenčních reflektorů po inteligentní svítidla až po velkoplošné LED obrazovky.
- Celá produkce se přímo v amfiteátru zkouší pouhé 2 dny.
- V roce 2022 byly v rámci Noci s operou uvedeny 2 produkce – opera *Macbeth* a muzikál *Elisabeth*.

Jsem šťastný, že se už můžu naplno věnovat muzikálu

Dlouholetý spolupracovník plzeňského muzikálového souboru, textař, libretista a publicista **Michael Prostějovský** oslaví v květnu 75. narozeniny. K oslavě jeho půlkulatého výročí připravuje Divadlo J. K. Tyla slavnostní koncert, na němž zazní nejen muzikálové hity s Prostějovského českými texty, ale také populární písničky, které Michael otextoval. V našem rozhovoru pak mimo jiné bilancoval proměny českého muzikálu v uplynulých desetiletích.

Michale, proč se vlastně zabýváš muzikálem, co tě na něm baví?

Do divadla jsem chodil prakticky každý týden už od malička, vždycky mě bavilo a lákalo. Když se pak v 60. letech začala rodit první koncepční alba, naprosto mě okouzila. Formát písniček najednou začal být tvůrcům malý. Když se objevilo koncepční album *Jesus Christ Superstar*, bylo jasné, že hudební divadlo začíná reflektovat soudobou rockovou – my tehdy říkali bigbitovou – hudbu, která mi byla velmi blízká. Začalo mě zajímat, jak takové divadlo vypadá, když se hraje v Americe. Přirozeným vývojem se tak u mě spojily dvě věci, které jsem měl rád – divadlo a hudba. Syntetické umění muzikálu pro mě zkrátka bylo to pravé.

Kdy ses začal v tomto druhu divadla aktivně angažovat?

V roce 1977 díky skladateli Jindřichu Brabcovi, autorovi například *Modlitby pro Martu*, s nímž jsme dohromady napsali řadu písniček. Dostal tenkrát zakázku vytvořit pro tehdejší Divadlo bratří Mrštíků v Brně muzikálovou adaptaci Pogodinových *Aristokratů* a já mu napsal texty. Byla to sice těžká agitka, ale pro mě první příležitost aktivně pracovat na poli hudebního divadla. Pak následovaly další, například muzikál *Sestřičky* v Teplíčkách nebo film *Mezi námi kluky* z přelomu 70. a 80. let se skladatelem Zdeňkem Johnem. Po emigraci do Německa jsem získal možnost jezdit pravidelně na Broadway a do Londýna a zároveň sledovat vývoj německé a rakouské muzikálové scény, která se v té době začala významně rozvíjet v rámci soukromých produkcí a uvádění mnohých replik londýnských inscenací.

A právě tyto zkušenosti jsi po roce 1989 zužitkoval i u nás...

Hned na začátku 90. let jsem byl jedním z iniciátorů spolupráce německého rozhlasu Deutschlandfunk s Československým rozhlasem, z něhož posléze přišla nabídka na můj vlastní hudební pořad. Navrhl jsem pořad o muzikálech, a ačkoliv panovaly obavy, že nebude nikoho zajímat, vysíláme dnešní Muzikál Expres už přes třicet let. Díky němu jsem se poznal i s jedním ze svých tehdejších hostů, režisérem Petrem Novotným. Když začal připravovat prvního českého *Ježíše*, oslovil mě, abych jim se svými zkušenostmi ze zahraničí dělal PR. Přijal jsem a v rámci tohoto týmu jsem si pak vyžádal i možnost zúčastnit se konkurzu na překlad *Ježíše*. Ze tří účastníků jsem ho vyhrál, a tím se mi odstartovala zcela nová životní etapa.

foto Radek Cihla

Kam se za těch 30 let posunul český muzikálový svět?

Velmi se změnil – k lepšímu. Zatímco kdysi se muzikál pěstoval především na operetních scénách s převážně operetními interprety, což nebylo vždy to pravé ořechové, 90. léta přinesla muzikály superlativů jako *Bídničky*, *Ježíše* nebo *Draculu*, kam se angažovali zejména zpěváci pop music. Vývoj začaly udávat soukromé produkce a brzy se začali rodit skuteční muzikáloví herci. Od počátku milénia se razantně snižovaly počty repríz a většina soukromých produkcí si dnes na skutečně velké inscenace nedokáže při absenci přímých či nepřímých podpor státu vydělat. V poslední dekádě – pokud jde o kvalitu a reprezentativní světový repertoár – se tak vlajkovou lodí stala opět statutární divadla, která už dnes ale mají kvalifikované inscenační týmy i interprety a zároveň mají poměrně jasno, jak má správný muzikál vypadat.

Jaké jsou tedy podle tebe hlavní rozdíly mezi pražskou muzikálovou scénou a regiony?

Pražské produkce jsou především o původní české tvorbě, která ale často nesplňuje kritéria skutečného muzikálu. Část publika si myslí, že takhle mají muzikály vypadat, ale soukromá divadla takové tituly uvádějí hlavně z finančních důvodů, protože jsou výrazně levnější než zahraniční. Stejně jako existuje například dobrá činohra a bulvární šmíra, existují i v českém muzikálu různé úrovně. Jak říkal už Werich, aby existovalo špičkové umění, musí vznikat i průměr a podprůměr.

Když se podíváme konkrétně do Plzně, jaké má zdejší muzikál silné stránky a v čem se může zlepšovat?

Plzeňský muzikál má především dlouhodobě dobrou dramaturgii, to platilo už za dřívějších vedení a špičkovou

dramaturgii má i dnes. Po nástupu nového šéfa se navíc rapidně zvedla inscenační a interpretační úroveň. Divadlo využívá z velké části vlastní „lidské zdroje“, nabralo si kvalitní mladé herce, vychovává si je a hosty používá jen podle potřeby. Totéž platí o členech inscenačních týmů – režisérech, scénografech, překladatelích. Plusem je technologicky velmi účelná Nová scéna, dovolující inscenačně zajímavé postupy, které jinde vůbec nepřicházejí v úvahu. Přínosem je i Malá scéna, kde lze experimentovat a kde vznikají skvostné inscenace jako třeba *Sweeney Todd*. Uvádíte klasiku, světové novinky i původní českou tvorbu, což by statutární divadla rozhodně měla podporovat. Takovým případem je například muzikál *Kozí válka*, vycházející z místní lokality, nebo realizace workshopových inscenací projektu INTRO. V Plzni se dnes zkrátka muzikálem zabývají lidé, kteří vědí, co to je dobrý muzikál a jak se má dělat. Podle mě je plzeňský soubor jednou z vlajkových lodí českého muzikálu a má svůj jasný rukopis.

A kde jsou jeho rezervy?

Kupředu se dá jít vždycky, ale myslím si, že nelze očekávat žádné velké skoky. Důležité je neusnout na vavřínech, stále objevovat nové tituly, lovit nové herce a členy realizačních týmů – udržet si rozhled jak na domácí, tak evropském poli – a vylepšovat se krůček po krůčku každou novou inscenací.

Který z dosud neuvedených muzikálů by měl podle tebe ještě na česká jeviště zamířit?

Z broadwayské TOP 10 jich u nás bylo uvedeno už asi sedm, takže česká muzikálová scéna na tom není vůbec špatně. Uvést by se mohla například jedna z klasik 60. let, muzikál *Tommy* nebo pozdější *Rocky Horror Show*. Absolutně jsme zaspali například muzikál *A Chorus Line*. Pokud to podmínky dovolí, určitě by bylo fajn uvést *Moulin Rouge*. A pak jsou samozřejmě tituly jako *Starlight Express* nebo *Lvi král*, které tu uvedeny nikdy nebudou, protože se dají hrát pouze jako takzvané repliky a na to žádné statutární ani soukromé divadlo finance zkrátka nemá.

Jaký titul bys ještě rád převedl do češtiny?

Fantoma opery.

foto Khalil Baalbaki (Český rozhlas)

s Pavlem Bářem v rozhlasovém studiu
foto Khalil Baalbaki (Český rozhlas)

Co bys jako zkušený bard poradil mladým začínajícím interpretům, aby se prosadili?

Hlavním předpokladem je zvládnout řemeslo – zpěv, herectví a pohyb, respektive tanec, dále musí mít představu o tom, co je to dobrý muzikál, a samozřejmě musí mít štěstí a být ve správnou chvíli na správném místě. Musí mít píli a nevzdávat se po neúspěšném konkurzu. I když u nás je šance uspět mnohem větší než v zahraničí, kde přijdou na konkurz stovky lidí.

Na připravovaném koncertu zazní i několik populárních písniček s tvými texty. S kterými zpěváky se ti dobře spolupracovalo?

Díky své někdejší pozici v Supraphonu jsem měl možnost pracovat prakticky se všemi špičkovými zpěváky, objevil jsem například Karla Černocho, Jiřího Korna, skupinu Rebels, Viktora Sodomu, kapelu Matadors... Dobře se mi pracovalo třeba s Evou Pilarovou, které jsem po tragické smrti její kapely v roce 1973 pomáhal vše znovu rozjždět, později se skvěle spolupracovalo třeba s Hankou Zagarovou, skupinou Olympic, Vaškem Neckářem... Zlomovou kapitolou bylo setkání s Karlem Gottem, k němuž mě na začátku 70. let přivedl Láďa Štáidl. Karel mě vytrénoval v psaní kantilénových textů plných dlouhých hlásek na dlouhé tóny, což se mi později velmi hodilo při psaní muzikálů, kde jsou kantilénové árie velmi časté. Dobře přeložený text se musí především skvěle zpívat, aby si ho pak zpěváci nemuseli sami nějak improvizovaně předělávat.

Jak se udržuješ pořád tak aktivní a činný?

V mém věku je každý tak trochu „pojízdnu lékárnou“. To k životu patří. Ale straší mě představa, že bych se v pondělí ráno probudil a do neděle nic nemusel. To je možná fajn jednou za rok na dovolené. Ale i moje maminka chodila až do svých 86 let několikrát za měsíc do práce a tenhle strukturovaný režim jí pomáhal. Jsem šťastný, že se v této životní etapě můžu už naplno věnovat muzikálu a že ode mě lidé práci stále chtějí. Nejsem už nikde zaměstnaný a sám si můžu vybírat, co chci dělat a co ne. A jsem rád, že mi to zatím ještě píše – až jednou přijde chvíle, kdy budu dva dny sedět před prázdným papírem a nic mě nenapadne, tak toho nechám a budu se věnovat už jen manažerským věcem. Léta nám totiž pochopitelně nikdo nesmaže.

Děkuji za rozhovor!

Pavel Bár

„Raději si dávám složitější úkoly,“ říká nový kmenový režisér činohry Adam Doležal

Adame, jsi nyní poprvé ve stálém angažmá?

Ano, doteď se mi to nestalo. Od ukončení studia režie na brněnské JAMU jsem pracoval jako hostující režisér tzv. na volné noze, režíroval jsem všude možně, ale nikdy jsem nebyl v jednom divadle přímo zaměstnaný.

Jakou to pro tebe bude znamenat osobní změnu?

To sám nevím... Očekávám, že budu právě víc pracovat v jednom konkrétním divadle. I když i pohostinsky jsem se do některých divadel vracel pravidelně. Ale teď to bude přeci jen daleko intenzivnější a zároveň budu mít větší odpovědnost, nejenom za svoje vlastní inscenace, ale za celkovou profilaci souboru, divadla.

Pokukoval jsi v minulosti po nějakém stálém angažmá nebo jsi zkrátka vyšel z aktuální nabídky?

Vyšel jsem z konkrétní nabídky. Nikdy dřív mě to ani nezapadlo. Vždycky jsem tvrdil, že střídání souborů mám vlastně rád, protože každý má trochu jinou energii. Udržovalo mě to stále ve střehu a nějak to tu moji práci barvilo. Nabídku jsem přijal a chci zjistit, co to bude všechno obnášet.

Předpokládám, že i v hostování jinde budeš ale nadále pokračovat.

Pokračovat v tom budu, ale musím si v nabídkách udělat trochu větší pořádek, aby na tom netrhalo moje hlavní angažmá zde. Zatím mám domluvenou jednu hostovačku na Kladně.

Do kterých divadel ses opakovaně vracel?

Několikrát jsem pracoval v Příbrami, v Chebu a v Šumperku, na Kladně to bude třetí inscenace, v Mostě jsem režíroval dvakrát. V podstatě všude, kde jsem režíroval, jsem se alespoň ještě jednou vrátil... Vlastně ve Zlíně jsem pracoval jen jednou a v Pardubicích jsem měl jednu inscenaci a dvě scénická čtení.

Když se zamyslíš nad tituly, které jsi v daných divadlech režíroval, dá se říct, že ses nějakým způsobem profiloval už v té době nebo že tě divadla zvala v nějaké dramaturgické konzistenci, anebo jsi jako host spíše vyplňoval to, co jejich repertoár zrovna potřeboval, tedy jsi dělal mix inscenací dle jejich zadání? A do jaké míry výběr titulů spočíval i na tobě?

Ze začátku jsem samozřejmě spíše naplňoval dramaturgické plány konkrétních divadel, dostával jsem nabídku ke spolupráci rovnou s konkrétním titulem, což pro mě bylo výhodné v tom, že jsem si toho vyzkoušel co nejvíc, různé žánry a styly, a mohl jsem se tak sám v praxi zorientovat, co mě samotného baví víc a co méně. Postupem času jsem v některých divadlech dostával větší volnost ve výběru titulů. Úplně volnou ruku mám málokdy, ale vlastně mi to vyhovuje, navíc divadla, do kterých se vracím, už vědí, jakým způsobem pracuju a jak moje inscenace nakonec vypadají, takže už většinou vědí, co a proč nabízejí právě mně, a vědí, jestli jsem toho schopný.

Byl nějaký titul, který tě zaskočil, když ti byl nabídnut?

Možná jo, ale přiznám se, že si nepamatuju všechny věci, které jsem dělal. A pokud mě nějaký titul zaskočil, což je vysoce pravděpodobné, že se stalo, tak jsem si v průběhu příprav k němu musel najít cestu tak, aby mě nezaskakoval i během zkoušení. Abych si v něm našel něco, proč ho tedy chci režírovat.

Jak moc je pro tebe tedy důležité, jestli ve hře hned vidíš svoje témata, versus vzít si nějaký titul a říct si, že mu sice mnoho nerozumíš, ale pokusíš se v něm i pro sebe něco najít? To dokážeš, takovou pružnost?

Ke každému textu si musím najít svoji cestu a musím ho chtít inscenovat, jinak by pro mě to zkoušení bylo hrozné utrpení a říkal bych si, že bych mohl dělat sto jiných věcí a lépe... Neuměl bych režírovat text, ke kterému bych si nenašel osobní přístup. Ale jsem asi pružný v tom nacházení osobního přístupu, jsem možná schopný si najít osobní přístup téměř k čemukoli. Ale samozřejmě jsou žánry a typy her, u kterých vím, že při sebevětší vůli bych si k nim ten osobní přístup nenašel. Ale ještě jsem takovou hru nedělal, tak ani neumím říct, jestli bych ji v tom případě uměl zinscenovat.

Když jsi hostoval v různých divadlech, souborech, s jinými lidmi, tak to zároveň není jen o tom najít si osobní přístup ke hře, ale i k tomu souboru, k hercům... Ten sis vždy našel? A bylo to hned, nebo ses musel učit, jak si vzájemně porozumět v komunikaci režiséra s hercem?

Hned to určitě nebylo a myslím si, že i v tomhle ohledu se mám stále co učit. Občas se stává, že si s některým hercem neporozumíme, a teď to ani nemyslím lidsky, ale

ve vidění divadla, v hledání toho tématu. Jenom jsem se postupem času myslím naučil, jak s tím pracovat i s ohledem k sobě samotnému, nebrat si to tak moc, což se mi dřív stávalo, ale nemá to smysl. Důležité je pokusit se najít tu správnou cestu a zásadní je, aby všem zúčastněným šlo o jednu a tu samou věc, aby vzniklo dobré představení, pak už můžou jít osobní věci stranou, když všichni táhnou za jeden provaz. Pokud k tomu dojde, osobní vztahy jsou vedlejší. Ale samozřejmě je stokrát lepší, když si můžu s hercem sednout a kamarádsky říct jakoukoli připomínku. I já jsem přístupný připomínkám od herců. Když herec správně pochopí záměr, tak kolikrát přináší lepší nápady, než jaké jsem měl já doma za stolem. To je pak krásná tvorba, když se to tvaruje společně. Protože když inscenace vznikne společnou tvorbou nebo společnou silou, tak je to pak na té inscenaci i vidět, působí živěji. A herec pak lépe ví, co a proč na tom jevišti dělá. A mě by ani nebavilo být diktátorský režisér, to bych rovnou mohl dělat animovaný film. Nakonec však stejně nastane ve zkoušení fáze, kdy demokracie končí a jistý druh dokončení režisér prostě musí převzít.

Jak tě tak poslouchám, přijde mi, že do Plzně přichází ve fázi, kdy jsi otřískán mnoha zkušenostmi všeho druhu, po poznání různých přístupů, ve chvíli, kdy sis našel svoji praktickou cestu i někdy potřebný odstup, a tedy jsi ve fázi řečneme i pro provoz vhodné, praktické i pragmatičké, a přitom s trvajícím touhou po tvorbě.

To ano, ale zase bych neřekl, že jsem až tak ostřílený, jsou určitě daleko zkušenější režiséři, nemám za sebou třeba šedesát inscenací, ale má to tu výhodu, že touha po tvorbě ve mně furt je, určitě jsem ji neztratil a nejsem vyhořelý.

Myslel jsem to spíš i ve smyslu vnitřního klidu...

To ano. K tomu jsem dospěl poměrně nedávno, pár let zpátky, ještě před covidem, kdy jsem zjistil, že když ke všemu sám přistupuju s větším klidem, tak i ty výsledky jsou lepší. Když se při zkoušení moc stresuju, mám pak tendenci pořádek něco měnit, pořádek o něčem pochybovat. A ono je daleko lepší spíš naplnit jednu věc, než vše pořádek měnit. Proto je pro mě zásadní opravdu velká míra přípravy, abych měl jistotu, že vím, co chci, a byl pak případně schopen měnit cokoli, ale především v zájmu toho zásadního tématu, které chci sdělit.

Tvůj klid a praktičnost jsme myslím velmi dobře využili při našem společném minulém zkoušení – u Čarodějek ze Salemu, kdy se vlivem covidu zásadně zkrátila doba zkoušení. Ale zdálo se mi, že tě to nerozhodilo a byl jsi vždy připraven, i ten klid jsi dokázal hercům předat tak, že nezpanikařili na první čtené zkoušce, když bylo v tu chvíli pouze pět a půl týdne do premiéry. Jaká to byla zkušenost, navíc u takto velkého titulu s velkým obsazením?

Byl to samozřejmě závod, to ano, ale musím říct, že tehdy mi opravdu vyšli vstříc všichni herci, tu skutečnost přijali a mohl jsem jim věřit, vždy byli perfektně připravení. Ta neuvěřitelná soustředěnost, pracovitost a důvěra, kterou jsem cítil, byla strašně povzbuzující. Na to, jak to bylo únavné zkoušení, jsem z něj měl ve výsledku velmi dobrý pocit.

Mám dojem, že právě během tohoto zkoušení sis u souboru získal značnou důvěru...

To se ale spíš zeptej souboru...

Jak si ji hodláš budovat dál?

To je tedy otázka! Pokusím se nezklamat tu důvěru ve mě vloženou.

Před aktuálním zkoušením Příliš drahého jedu jsi přinejmenším projevil odvahu pracovat s ještě větším počtem herců a dokázal, že v komorním prostoru Malé scény může vzniknout velká inscenace. Nelehký úkol. Máš ve zvyku dávat si úkoly spíše složitě? Mohli jsme jít totiž jistě mnohem jednodušší cestou.

Mohli. Ale já si radši dávám složitější úkoly, je to něco, co mě může posunout někam dál... Kdybych dělal furt to, o čem vím, že umím, tak budu stát na místě. Ale když jsem tu hru poprvé četl, tak mě natolik zasáhla, že jsem věděl, že prostě musím, i za cenu toho, že to bude náročný úkol. Ale na druhou stranu, sice je tam těch postav hodně a je to velmi epickým způsobem napsané (s podobně napsanou hrou jsem se dosud režijně ještě nesetkal, i když jsem třeba po Brechtových hrách pokukoval dlouhodobě), ale jsem přesvědčen o tom, že se to na tu Malou scénu vlastně velmi hodí, protože ten komorní sál a blízký přístup herců k divákům je v tomto případě zásadní.

Děkuji za rozhovor!

Zdeněk Janál

Pokračování rozhovoru naleznete na www.djkt.eu.

Mám rád ticho

Titulní roli v připravované operetě *Candide* ztvární v alternaci s domácím sólistou Richardem Samkem mladý zpěvák **Michal Bragagnolo**. Jeho profesní cesta začala právě v Plzni, kdy ještě během studií na konzervatoři vystoupil coby Anučkin v *Ženitbě* (2011) Bohuslava Martinů. Od té doby se pravidelně objevuje v operách a operetách v plzeňském a libereckém divadle a Národním divadle v Praze. Diváci ho ale mohou znát i z muzikálových produkcí, především z pražské Goja Music Hall, kde vystoupil v muzikálech *Bídníci*, *Fantom opery* a *Ples upírů*.

Michale, co nebo kdo vás přivedl ke zpívání?

To je taková veselá příhoda. Když mi bylo nějakých sedm nebo osm let, navštívili jsme den dětí v obchodním domě Kotva, kde byl připravený program a různé soutěže. Jednou z nich byla soutěž ve zpěvu a mamka mě hned vyslala zpívat. Akci uváděl Standa Hložek, který mě tehdy hodně pochválil a řekl, ať se zpěvu určitě věnuji dál, že jsem prý šikovný. Po jeho pochvalě mě mamka přihlásila na sborové zpívání, pak do Bambini di Praga, následoval Kühnův dětský sbor, navštěvoval jsem hodiny zpěvu u paní Brlicové. Pak jsem šel na hudební gympl, kde jsem zpíval pod vedením pana Markvarta, jenž byl přes 40 let sólistou Národního divadla, na konzervatoři jsem se setkal s Jirkou Kubíkem, který zde v Plzni také hostuje, a na HAMU jsem studoval u Magdalény Hajóssyové.

V Plzni jste se poprvé představil na jevišti v době, kdy jste ještě studoval konzervatoř. To není úplně obvyklé...

Tehdy se jednalo o spolupráci pražské konzervatoře a Divadla J. K. Tyla. Na konzervatoři se vybrali slušně zpívající žáci, kteří byli obsazeni do dvou jednoaktovek *Ženitby* Bohuslava Martinů a Pucciniho *Gianni Schicchi*. Pro nás studenty to byla skvělá příležitost zazpívat si vedle profesionálů.

Máte vystudovaný operní zpěv, jak jste se dostal k muzikálu?

Byl jsem v pátáku na konzervatoři, když byl vypsán konkurz na *Bídničky*. Řekl jsem si, že to zkusím, že se taková příležitost už nemusí opakovat. Nejdříve jsem začínal v company, později jsem zpíval menší role. S postupem času jsem pak měl příležitost zpívat Raula ve *Fantomovi opery* a také Alfréda v *Plesu upírů*.

Je těžké střídat žánry? Občas slýchávám, že operní zpěvák nemůže zpívat v muzikálu, aby si nezničil hlas.

Pokud stále dodržíte správnou techniku zpěvu, tak si ho nezničíte. Mám ale na mysli klasické muzikály, ne rockové, jako například *Jesus Christ Superstar*. Ono se to nezdá, ale třeba u *Fantoma opery* je také dvouoktávový rozsah, jako je to běžné v opeře. Samozřejmě ne všechny jsou po pěvecké stránce tak náročné jako *Fantom opery*, *West Side Story* nebo třeba i *Sweeney Todd*. Do muzikálu typu *Děti ráje* bych nešel. Ale nechci je nijak shazovat, často jsou tam o to vyšší nároky na herectví či tanec. Ale opera dnes už také není o tom, že zpěvák „jen“ někde stojí.

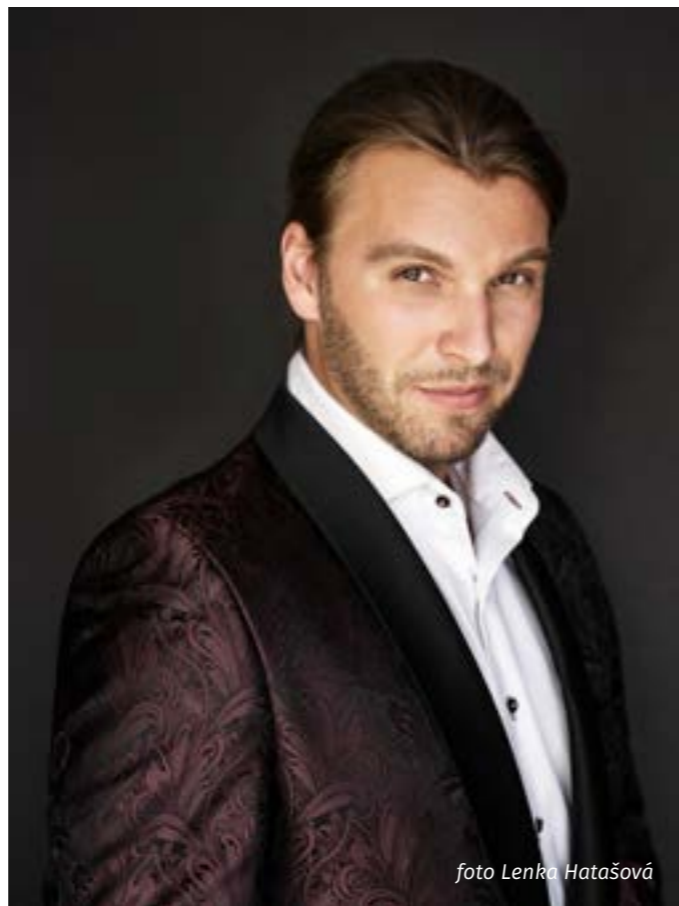

foto Lenka Hatašová

Už 6 let společně s Marianem Vojtkem, Honzou Křížem a Pavlem Vítkem zpíváte v uskupení 4 tenoři. S nimi vystřídáte více žánrů během jednoho večera...

Ano, tady je to trochu těžší než při běžném představení. Z kluků jsem nejvyšší tenor, tak tahám nejvyšší linky. Také během večera měním hlasový rejstřík, nemůžu zpívat celý večer jen operně. Pokud mám v programu i nějakou náročnou operní árii, vždy prosím, abych ji mohl zpívat na začátku koncertu, abych nemusel „měnit hlas“ během večera, to je pak samozřejmě náročnější. Koncerty mívají většinou kolem 90 minut, ale pokud jich máme třeba pět za sebou a sejdou se ještě s dopoledními zkouškami, může být velmi obtížné udržet hlasivky ve správné formě.

Všichni jste hodně pracovní vytížení – jak dáváte dohromady repertoár a termíny vystoupení?

Termíny i repertoár řešíme přes tabulky. Máme jednu, do které všichni zapisují, kdy mají volno a kdy ne. Stejně tak si zapisujeme i repertoár, kde navrhujeme, co bychom si rádi zazpívali. Poslední slovo ve výběru repertoáru má ale Janis Sidovský, který naši skupinu zaštiťuje.

Nepřemýšlel jste o stálém angažmá? Není to organizačně pohodlnější a finančně jistější?

Zatím ne. Určitě se cítíte jistěji, když víte, že vám každý měsíc přijde výplata. Ale zaplatit pánbůh, to musím zaklepat, já mám práce dost. Myslím, že v tuto chvíli by pro mě bylo stálé angažmá na obtíž. Jsem rád, že se můžu rozhodnout, kterou práci či roli přijmu a kterou ne.

Vaše příjmení zní italsky, mluvíte italsky?

Maminka je Italka, ale já jsem vyrůstal tady, jsem rodilý Pražák. Ale trochu italsky umím. Hlavně jako operní zpěvák se s italštinou setkávám stále, měl jsem ji na konzervatoři i na vysoké škole.

Zpíváte rád opery v italštině?

Ano, rád. Ale také velice rád zpívám ve francouzštině. Většinou máme v divadle jazykového poradce, pokud ne, musí člověk sám chtít a správnou výslovnost trénovat.

Když už jsme u těch jazyků, v *Candidovi* jsou texty v češtině, ale zpívat budete v angličtině. Nevidíte v tom problém?

Je to trochu zvláštní, ale je pravdou, že takto se *Candide* uváděl před lety ve Státní opeře Praha. Mně jako zpěvákovi to nijak nevadí. Uvidíme, jak to přijmou diváci.

Když už jsme došli ke *Candidovi* – jak vás tento kus baví. Oslovil vás něčím konkrétním?

Je to krásný příběh. Také ale závažné dílo řešící filozofické otázky – proč člověk vlastně je, jestli má život smysl – ale s nadsázkou, která celý tento kus dělá zábavným.

Existují nějaké tajné recepty na to, když vám odejde hlas? A stalo se vám někdy, že jste musel zrušit vystoupení?

To víte, někdy se to stane a představení se zrušit musí. S nemocí se dá zpívat, s antibiotiky, s horečkou taky, ale pokud vám to padne na hlasivky, s tím neuděláte nic. Proto se s nimi musíte naučit pracovat, vědět, kdy vám docházejí síly. Ale tajný recept nemám. Někteří mí kolegové si třeba nedají ani kávu, protože vysušuje a to nesevčí jejich hlasivkám. Nebo oříšky, pomerančovou šťávu... Mně to zatím nevadí, klidně si před představením na uklidnění ty oříšky dám a po povedeném představením si občas dám i cigaretu.

Veselá vdova, 2018
foto Martina Root

Michal Bragagnolo, Marian Vojtko, Jan Kříž, Pavel Vítek
foto Lenka Hatašová

Pracujete nějak i na své fyzické kondici?

Zpívání souvisí s tělem, kdyby mi tělo nefungovalo správně, nefungovala by správně ani bránice, a to bych pak nemohl zpívat. Zvlášť pokud se soustředím na operní zpěv. Ráno udělám pět tibeťanů a jednou za čas, vlastně tak dvakrát týdně chodím do fitka.

Jaký druh hudby si pustíte v soukromí?

Nic, já mám rád ticho. Poslouchám jen to, co se musím naučit. Když někde přijdu a je tam například puštěné rádio, tak prosím, aby ho vypnuli.

Jaká role vás teď baví nejvíce?

Upřímně, asi *Quo vadis*. Zrovna včera jsme ji hráli. Ta mě moc baví. Je to výborná věc. I když se jedná o moderní operu, úplně jsem jí propadl. Současná operní hudba je vždy výzva. Musel jsem se překonat nějaké své rytmické nedostatky a opravdu jsem se musel donutit k tomu, abych si každý den sednul a učil se to. Byla to pro mě výzva, ale teď mám tu operu rád a patří k mým neoblíbenějším.

Otázka na závěr, je nějaká role, kterou byste si rád zazpíval?

Jednou bych si rád zazpíval přímo Dalibora nebo Cania z *Komediantů*. Líbí se mi tyhle velké dramatické role. Ale zatím na ně mám čas.

Děkuji za rozhovor.

-mar-

PŘEDPLATNÉ 2023/2024

TO BUDE JÍZDA!

Budete u nás jako doma

Získáte „své“ stálé místo v hledišti.

Vše předem naplánované

Už při nákupu předplatného víte, jaká představení a kdy Vás čekají.

Výrazná sleva oproti běžným cenám

Cena jednotlivých představení v rámci předplatného je výhodnější, než kdybyste si kupovali vstupenky jednotlivě.

Dozvíte se o všem první

Naším abonentům zasíláme pozvánky na různé akce (například Noc s operou), výstavy, setkání s fanoušky... Vše se dozvíte dříve než ostatní nebo Vám dokonce nabídneme přednostní nákup.

Nemusíte na to být sami

Abonentka je přenosná! Můžete ji půjčit kamarádovi, mamince, kolegovi, babičce... Je to jen na Vás.

Předplatné lze zakoupit v pokladně předplatného, Smetanovy sady 16, nebo **on-line na webových stránkách divadla.**

Předplatné pro sezónu 2023/2024 nabízí 36 skupin, které se skládají ze čtyř až osmi představení, a jsou rozděleny podle hracích dnů, scén, doporučeného věku či divadelních žánrů.

PŘEDPLATNÉ PODLE SCÉN

Předplatné NOVÁ SCÉNA

skupiny NS1 – NS6 nabízí 4 představení na Nové scéně vždy stejný den v týdnu + možnost zakoupit si až tři představení ve Velkém divadle

Candide	opera
Jesus Christ Superstar	muzikál
Malý princ	balet
Richard III.	činohra

Předplatné VELKÉ DIVADLO

skupiny VD1 – VD7 nabízí 7 představení ve Velkém divadle vždy stejný den v týdnu

Manon	opera
Čajkovský	balet
Go Back for Murder	činohra
La clemenza di Tito	opera
Libertin	činohra
Radúz a Mahulena	činohra
Být nebo nebýt	činohra

Předplatné KOMBINOVANÉ

skupiny K1 – K8 nabízí 8 různých představení ve Velkém divadle a na Nové scéně vždy stejný den v týdnu

PŘEDPLATNÉ PODLE VĚKU

skupiny D – rodiče s dětmi, **KMD** – klub mladého diváka, **OS** – odpolední seniorské a skupiny **J1 – J4**, které jsou určeny pro nejmenší diváky a obsahují vždy čtyři pohádky na Malé scéně

PŘEDPLATNÉ PODLE ŽÁNRU

skupiny Č – činoherní, **H** – hudební, **MM** – Muzikálová matiné, **OM** – Operní matiné

PŘEDPLATNÉ PRO ZAČÁTEČNÍKY

skupina Z – nabízí čtyři představení různých žánrů

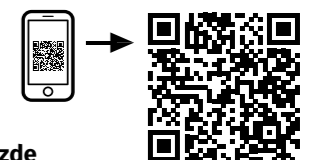
CO ŘÍKAJÍ ABONENTI DJKT?

Miloslava

„Hlavní výhody abonmá spatřuji v tom, že se do divadla dostanu bez shánění a vyzvedávání lístků, nebydlím totiž v Plzni. Nabídka v předplatném mi více méně vyhovuje – oceňuji, že ve skupině je zastoupena činohra, muzikál, opera i balet. Skupinu S – svozy jsem si vybrala z důvodu, že je zajištěna doprava do divadla a zpět. Pokud bude skupina v nabídce i nadále, určitě ji využiji. Těším se na příští sezónu.“

Tamara

„Předplatné do divadla mám 37 let, stále skupinu V1. V prvních letech to byl nedělní večer, pak došlo ke změně na úterní večer. Původně jsem si skupinu vybírala právě pro nedělní termín. Divadlo miluji, dokonce si archivuji všechny programy. Předplatné mi zajišťuje pravidelnou, plánovanou návštěvu a to je pro mě velká výhra.“

Více informací a přehled všech skupin najdete zde

Divadelní ples

Letos se opět mohli umělci a diváci potkat na Divadelním plese, který se už po jednadvacáté konal v Měšťanské besedě v centru Plzně. Ples byl slavnostně zahájen *Květinovým valčíkem* z baletu *Louskáček* v podání souboru baletu a prvním tancem, kterého se zhostil ředitel divadla Martin Otava se sólistkou baletu Jarmilou Hruškovou. Během večera vystoupily všechny čtyři umělecké soubory, k tanci a poslechu hrál Orchester opery DJKT, Salónní orchestr a kapela Celebration, večerem provedli Jana Ondrušková a Marek Mikulášek. Pozvánku na ples také přijali primátor Roman Zarzycký, radní Eliška Bartáková a hejtman Rudolf Špoták, kteří společně s celým divadlem popřáli řediteli divadla k jeho 60. narozeninám.

Martin Otava

Baletní inspirace podruhé

Baletní inspirace je příznačný název pro jedinečný večer, během kterého samotní tanečníci plzeňského baletního souboru představují divákům své choreografie. Možnost vytvořit a ukázat veřejnosti vlastní originální dílo je podporou individuální kreativity, ale také příležitost pro diváky nahlédnout na jinou tvář interpretů, které už znají. Inspirující večer proběhl poprvé loni a diváci jej ohodnotili dlouhotrvajícím a srdečným potleskem. Letos je naplánován na sobotu 27. května a mimo jiné své choreografie představí Mami Motoniewicz, Thierry Jaquetmet, Riccardo Gregolin nebo Richard Ševčík.

Baletní inspirace, 2022

Jiří Pokorný, Wolfgang Dersch, Eliška Bartáková, Martin Otava, Sebastian Ritschel

Partnerská města Plzeň a Regensburg

Přestože letos v září uplyne třicet let od okamžiku, kdy Plzeň podepsala smlouvu o partnerství s německým městem Regensburg, k prvnímu významnému hostování DJKT na tamější scéně došlo až v lednu 2020, kdy baletní soubor odtančil dvě představení *Labutího jezera* před vyprodanými hledišti jedné ze scén regensburského divadla – Velodrom. Tehdejší ředitel německého divadla Jens Neundorff Von Enzberg využil návštěvy ředitele Martina Otavy a současné radní Elišky Bartákové k jednání o možnostech další spolupráce. Na pandemii přerušena jednání znovu navázali koncem března ředitel DJKT, Jiří Pokorný a Eliška Bartáková se současným ředitelem Sebastianem Ritschlem a kulturním referentem města Regensburgem Wolfgangem Derschem.

Robin Beneš, Matyáš Holman

Třetí generace Billyho Elliota

Téměř čtyři roky uběhly od premiéry muzikálu *Billy Elliot*, jedinečného nejen silným příběhem a emotivní hudbou Eltona Johna, ale také obsazením hlavních postav dětskými herci. Za tu dobu mohli diváci vidět už dvě generace chlapců, kteří se v náročných rolích vystřídali. V prvním obsazení se v roli tanečně nadaného chlapce Billyho alternovali Miloslav Frýdl, jenž za svůj výkon získal širší nominaci na Cenu Thálie, a Šimon Fikar, v roli jeho kamaráda Michaela se střídali Jaromír Dezort a Jakub Průcha. Po roce a půl je nahradili Ondřej Kapusta a Ondřej Tolar (Billy) a Matěj Hejduk a Adam Seidl (Michael). V sobotu 25. února se pak divákům představilo nové – třetí obsazení hlavních dětských rolí: Petr Batěk ml. a Robin Beneš jako Billy a Matyáš Holman jako Michael.

Výstava Obrazy

V úterý 31. ledna byla slavnostně zahájena výstava portrétistky, kreslířky, malířky, ale také básničky Květy Monhartové *Obrazy*, která je k vidění ve foyer Nové scény, a to do 11. května 2023. Na vernisáži promluvil ředitel divadla Martin Otava, radní města Plzně Eliška Bartáková a malíř, grafik a bývalý ředitel Galerie města Plzně Václav Malina. O hudební program se postaraly sólistky opery Ivana Veberová a Radka Sehnoutková, které za doprovodu klavíristy Martina Marka zazpívaly árie z Dvořákovy opery *Armida*. Další výstavou, na kterou se milovníci výtvarného umění mohou těšit, je tradiční Plzeňský salón. Tato výstava bude zdobit foyer od 18. května, kdy bude také slavnostně zahájena, až do 28. července.

Květa Monhartová, Eliška Bartáková, Martin Otava

Další ročník projektu INTRO bude věnován dětem

Jednou z mnoha aktivit DJKT je v posledních letech soutěž INTRO pro autory nových, původních, dosud neuvedených muzikálů. Po trojici vítězných novinek prvního ročníku, jejichž záznamy lze zhlédnout na internetové platformě Dramox, vybrala pro letošní sezónu porota muzikály *Orlando* (premiéra 17. března) a *Slavík a růže* (premiéra 5. května). DJKT zároveň vyhlásilo třetí ročník projektu INTRO, v němž hledá nejlepší muzikál určený dětskému publiku. Vítězné dílo vybere stejně jako v předchozích ročnících porota tvořená renomovanými odborníky a praktiky z celé republiky. Vybraná novinka se následně dočká nastudování členy Muzikálového studia DJKT pod režijní supervizí Viléma Dubničky a za doprovodu orchestru na jevišti Nové scény.

Korunovace Poppey v Bayreuthu

Operní soubor DJKT vystoupí 12. května na prestižním festivalu Musica Bayreuth, který se vedle Slavností Richarda Wagnera řadí mezi nejvýznamnější evropské kulturní události. Na scéně Markraběcího operního domu, který je uznáván jako nejkrásnější dochované barokní divadlo v Evropě, odehraje Monteverdiho významné dílo *Korunovace Poppey*, jež mělo premiéru v režii Tomáše Ondřeje Pilaře a v hudebním nastudování Vojtěcha Spurného 15. srpna 2020 ve Velkém divadle. Během roku je Markraběcí operní dům přístupný pouze jako muzeum a za celý rok je zde uvedena pouze jedna inscenace. Divadlo J. K. Tyla mělo v roce 2018 čest otevřít divadlo po šesťleté rekonstrukci svým nastudováním barokní opery *Orfeo*, která se zde odehrála hned ve třech reprízách.

Jsme muzikál! pod plzeňským nebem, 2022
foto Alžběta Huclová

Open-air koncert Jsme muzikál! v rámci Divadelního léta

V posledních letech se stalo téměř tradicí, že na závěr sezóny připravuje muzikálový soubor DJKT open-air koncert v rámci Divadelního léta pod plzeňským nebem. Ani letos tomu nebude jinak, a tak se všichni milovníci muzikálových melodií – ale nejen oni – mohou 6. června v Proluce v Křížkových sadech opět těšit na výběr největších hitů z aktuálního repertoáru plzeňského muzikálu. Kromě nich samozřejmě koncert nabídne i tentokrát premiérové ukázky z novinek připravovaných na příští sezónu. Programem provede Lumír Olšovský, jenž představí i nové členky svého souboru, které do angažmá nastoupí od začátku září.

Večery s koncerty muzikálu, opery i baletu

Hned tři koncerty mohli vidět diváci na přelomu zimy a jara v Divadle J. K. Tyla. První z nich patřil v neděli 5. února souboru muzikálu, který se na jediný večer vrátil do Velkého divadla. Koncertní program *Jsme muzikál! ve Velkém* přinesl slavné hity z titulů, které diváci na plzeňských jevištích ještě neviděli a v nejbližší době ani neuvidí – například *Fantoma opery*, *Knihy Mormonovy*, *Aladdina*, *Moulin Rouge*, *Plesu upírů*, *Mamma Mia!* nebo *Six*. Večerem provedl se svým typickým humorem a originálními postřehy Martin Šeřl.

Jsme muzikál! ve Velkém

Děti z Bavorska navštívily Prodanou nevěstu

Každoročně přijíždějí do Divadla J. K. Tyla více než čtyři stovky žáků a žákyň z Bavorska, aby si při návštěvě Plzně ověřily a prohloubily své znalosti českého jazyka, který je na některých školách v přhraničí veden dokonce jako povinně volitelný předmět. Žáci vždy zhlédnou divadelní představení v češtině a poté si projdou historické centrum Plzně a seznámí se s jejími památkami a zajímavostmi. Letos se jednalo už o jejich desátou návštěvu, během ní viděli komickou operu Bedřicha Smetany *Prodaná nevěsta*. „Návštěva Plzně a představení v češtině je pro studenty povzbuzením při studiu jazyka,“ vysvětlila organizátorka projektu Jaroslava Seidlmayer.

Jsme muzikál! ve Velkém

Druhý koncert patřil vzácným hostům – přivedl totiž 17. února do Plzně jeden z nejlepších polských symfonických orchestrů – Podkarpatskou filharmonii Řešov, která pod vedením dirigenta a šéfa souboru opery DJKT Jiřího Petrdlíka představila divákům klenoty polské hudby. Vrcholem večera bylo vystoupení mladé klavíristky, laureátky Mezinárodní Chopinovy soutěže pro dobové nástroje Aleksandry Świgut, která zahrála na nejlepší klavír v Západočeském regionu – *Steinway Chopinův klavírní koncert č. 2 f moll*.

Třetí koncertní večer byl určen obdivovatelům tance. *Balet Gala* poskytl divákům příležitost vidět 8. dubna na jednom jevišti hvězdy jak českých, tak i zahraničních tanečních scén. Hlavními hosty večera byl Ciro Ernesto Mansilla, sólista Stuttgartského baletu, a Natasha Kusch (na fotografii). Známé tanečnický doplnili například první sólisté ostravského baletu Shino Sakurada a Rei Masatomi (na fotografii), oblíbený divadelní spolek performerů – Losers Cirque Company či populární choreografické uskupení DEKKADANCERS. Všechny tři večery přijali diváci s nadšením a odměnili umělce dlouhotrvajícím potleskem a DJKT už teď může prozradit, že všechny soubory v příští sezóně plánují v podobných akcích pokračovat.

Balet Gala 2023

Kajetán zazářil ve Vídni

Kajetán – dětský sbor opery DJKT si dojel do Vídně pro další významný úspěch. Poté, co si na podzim vyzpíval v Liberci absolutní vítězství v 13. celostátní soutěži dětských pěveckých sborů Porta musicae, teď uspěl v mezinárodní soutěži International Franz-Schubert Choir Competition Vienna, kde získal Zlatý diplom level VI. v kategorii sborů do 19 let. „Pro nás to byla první zkušenost s mezinárodní soutěží. Děti byly skvělé, táhly za jeden provaz nejen na vystoupeních, ale i mimo pódium. Od poroty se jim navíc dostalo kromě cenových rad i velkých slov chvály včetně těch, že Kajetán patří svými kvalitami mezi světové dětské sbory. Dle celkového bodového hodnocení nás od prvního místa dělilo jen pár desetín bodu,“ upřesnila sbormistryně Anna-Marie Lahodová.

Valentýnské Steinway gala

Balet Gala 2023

Valentýnské Steinway gala

Akce **Plzeň**

Plzeňáci doma neseďí

Všechny akce v Plzni na jednom místě

- ▶ dokonalý přehled, co se kde a kdy děje v Plzni a okolí
- ▶ vyhledání podle druhu akce, termínu nebo v kombinaci obojího
- ▶ u placené akce stránka nabízí **proklik přímo k zakoupení vstupenky**

Navštivte online kalendář
akce.plzen.eu

Jan Holík bude hrát pod plzeňským nebem

Herce **Jana Holíka** jsme na prknech DJKT viděli naposledy v roce 2018. Pak angažmá vyměnil za volnou nohu a Plzeň za Prahu, kde intenzivně natáčí seriály a filmy a také hraje v několika divadlech. Teď se ale do Plzně na pár týdnů vrátí díky komedii *39 stupňů*, jejíž premiéru chystá na červen festival Divadelní léto pod plzeňským nebem.

Stýskalo se vám po rodném městě?

Vždycky se do Plzně rád vracím, i když v Praze žiju už dvacet let. Jezdím sem spíš odpočívat, za rodinou a přáteli. Bohužel je teď málo času a nedaří se mi jezdit do Plzně tak často, jak bych si představoval.

Jaká bude vaše role v komedii *Patricka Barlowa 39 stupňů* na motivy stejnojmenného Hitchcockova filmu, kterou pro Divadelní léto režiruje Zdeněk Bartoš?

Pokud vše klapne, budu hrát jednoho ze dvou klaunů, kteří procházejí celým dějem této komedie a každý odehraje zhruba patnáct postav. Bude to asi velká jízda. Moc se na to těším.

Kromě Divadelního léta vás letos čeká i venkovní scéna Divadla Ungelt, jak se vám hraje pod širým nebem? Je to jiné než klasické divadlo?

Letní scény mám moc rád a speciálně letní scénu divadla Ungelt na Novém světě v Praze přímo miluju! Bydlím kousek od ní, takže chodím na představení pěšky. Nikdy se mi pak nechce vracet se domů, protože člověk sedí pod stromy, baví se s lidmi, kteří byli na představení, a léto to všechno tak hezky hladí. Doufám, že se nám na Divadelním létě pod plzeňským nebem povede vytvořit podobnou atmosféru a lidí tam budou rádi!

V Plzni jste vyrůstal a také jste tu odmaturoval na soukromé Sportovní a podnikatelské střední škole. Co vás od sportu a podnikání přivedlo k divadlu?

Všechny moje cesty se prostě u mě protuly do divadla. Všechno, co jsem kdy dělal a o co jsem se zajímal, se na mojí divadelní cestě hodí a přesně tam zapadá. Dá se to říct i o téhle škole, která zdánlivě s divadlem nesouvisí, ale já vím, že mně už nejednou velmi pomohla...

Jaké bylo vaše první plzeňské angažmá v souboru muzikálu?

To byl nejlepší začátek, jaký si člověk může představit. Najednou jsem právě tam pochopil, že divadlo a všechno, co s ním souvisí, je přesně tou cestou, po které chci jít. Bylo to období štěstí a svobody, tvůrčího poznávání a radosti z divadla a jeho mnoha forem. Zaplaťpámbů, že se mi to tenkrát stalo.

Ve stejné době jste také zpíval se známou plzeňskou kapelou Hibaj. Vidáte se ještě?

Bohužel nám to časově nevyhází, ale je možné, že se opět setkáme v červenci při koncertě na plovárně v Hradišti. Hibaj také bude slavit význačné jubileum a někdy v říjnu nebo začátkem listopadu se plánuje velký koncert. U toho snad nebudu chybět...

Po DAMU jste díky režisérce Natálii Deákové zakotvil v Činoherním studiu v Ústí a pak přes angažmá v divadle Na Vínohradě zase díky Natálii Deákové vedla v roce 2014

Howie a Rookie Lee, 2016

cesta do angažmá plzeňského divadla. Na jaké role nejradši vzpomínáte?

Natálie mě divadlem provází opravdu už od školy a dostávám od ní občas moc hezké role. Nějak se nám prostě spolu dobře dělá, vlastně si ani někdy nemusíme nic říct a víme přesně, kudy a kterou cestou jít. Takhle jsme třeba udělali v Plzni *Mefistu*, což byla pro mě asi největší plzeňská role, za kterou moc děkuji. Pak bylo pro mě moc důležité představení *Caligula*, kde jsem se potkal na jevišti s Martinem Stránským i Viktorcem Vrabcem, kteří mě na začátku připravovali na zkoušky na DAMU. A najednou jsme hráli spolu. To byl pro mě velký zážitek.

Do Plzně čas od času zavítáte i s kultovním monodramatem *Caveman* v režii Patrika Hartla. Prozradíte, kolik máte v této chvíli na kontě repríz?

Teď jsem někde kolem 1500. Je to neuvěřitelné číslo, ale je to jenom číslo. Na druhé straně to dokazuje, jaké popularity se v Čechách *Cavemanovi* dostává, a také snad to, že to dělám dobře. Nechápu ale jednu věc, že mě to po 18 letech pořád baví! A baví mě to strašně! Neuvěřitelné!

16. ročník Divadelního léta je za dveřmi, na co se v letní Plzni nejvíc těšíte?

Na to, že snad stvoříme parádní letní představení, díky kterému se potkám se všemi přáteli, s nimiž jsem se dlouho neviděl, a dáme si pivo a řeč!

Co vás kromě hraní na venkovních scénách o prázdninách čeká? Budete také relaxovat a užívat si volno?

Budu snad především odpočívat, ale taky nás čeká rekonstrukce bytu. Tak mi držte palce, ať z toho nezešílím...

Děkují za rozhovor.

Daniela Vítová

Alexandra Vostrejžová: „Ještě jsem nikam nespada a představení si začínám užívat!“

Na přelomu roku nastoupila do souboru muzikálu DJKT nová členka – Alexandra Vostrejžová, a to nejprve jako „záskok“ v muzikálových představeních za Kristýnu Bečvářovou, která odešla na mateřskou dovolenou. Mladá absolventka muzikálového herectví na brněnské Janáčkově akademii múzických umění zvítězila v podzimním konkurzu na členku souboru muzikálu díky svému silnému sopránu, pěveckému, hereckému i tanečnímu nadání. Dosud účinkovala převážně ve školních inscenacích JAMU v Divadle na Orli a hostovala například ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti, plzeňské Divadlo J. K. Tyla se tak stává jejím prvním stálým angažmá. Aktuálně ji můžete vidět v muzikálech *My Fair Lady*, *Elisabeth*, *Něco shnilého!* a *Sunset Boulevard*.

Alex, co tě za těch několik měsíců v Plzni nejvíce obohatilo, naučilo, překvapilo nebo potěšilo?

Je to moje úplně první profesionální angažmá po studiu, překvapuje mě a učím se stále hodně věcí! Třeba mě překvapilo, kolik kostýmových změn se dá za jedno představení stihnout – v *Elisabeth* je to myslím asi 11 různých kostýmů! Taky jsem netušila, jak velkou a odevzdanou má muzikál DJKT fanouškovskou základnu, hrát pro vyprodaný sál a natěšené publikum je takový sen každého herce. No a potěši-

lo mě a stále těší, jak jsou mi kolegové nápomocní, přestože se pořád na něco ptám (často na tu stejnou věc pětkrát – pro jistotu!), vždy mě nasměrují a trochu i uklidní. Navíc jsou to všichni opravdu extrémně talentovaní lidi, takže se těším, co všechno se od nich ještě naučím.

Bylo obtížné „naskočit“ do nazkoušených muzikálů místo Kristýny Bečvářové bez jevištní zkoušky?

Bylo to poměrně hodně dobrodružné! Obzvláště na scéně, kde neustále různě vyjíždějí a sjíždějí jevištní stoly. Na každé takové mojí malé „premiéře“ těchto představení jsem už pak jen slychala nejpodstatnější radu: „*Hlavně se nezabij a nikam nespadni!*“ Tak snad to nezakřiknu, když řeknu, že jsem stále nikam nespada a představení si začínám po několika reprízách konečně i užívat!

Pavel Bár

Petr Urban: „Hlavně aby byli spokojení diváci!“

Do souboru plzeňské činohry jsi nastoupil loni v září. Co tě za uplynulé měsíce v Plzni nejvíce potěšilo?

Určitě vřelé přijetí kolegů a vlastně všech lidí, se kterými jsem se zatím v divadle potkal. Když nastupujete do nového souboru, panuje určitá nervozita, jak vás přijmou. A i když jsem tu už měl kamarády, nervózní jsem samozřejmě byl. A jsem moc

rád, že úplně zbytečně. Jo a určitě nesmím opomenout plzeňské diváky, kteří nám vyprodávají představení a jsou prostě úžasní. Doufám, že za námi budou i nadále chodit v tak hojném počtu, protože je to radost pro ně hrát.

A co tě naopak zklamalo?

Asi... že jako zaměstnanci nemáme zatím možnost mít multisport kartičku. To je samozřejmě hodně nadnesené, myslím, že s žádným zklamáním jsem se zatím nesetkal (klepu na zuby).

Jak vzpomínáš na své předchozí angažmá v Západočeském divadle v Chebu?

Vzpomínám na něj jen v dobrém a vždycky budu. Je to divadlo, které mi hned po škole dalo šanci, zahrál jsem si velké

a pěkné role, ale hlavně mě tam okamžitě vzali mezi sebe. Když jsem v první otázce mluvil o určité nervozitě před nástupem do nového kolektivu, tak po škole, kde je člověk čtyři roky pod ochranou instituce a pedagogů, to platí dvojnásob. Pomohli mi se vstupem do profesního života na plný úvazek, za což jim moc děkuji.

Jakou svoji dosavadní divadelní zkušenost považuješ za zcela zásadní a proč?

Každou svou práci a zkušenost v divadle považuji za zásadní, protože mě nějakým způsobem formuje. Ne vždy to musí být pozitivní zkušenost, ale i z takové si něco vezmu a vyjdu z ní zase o něco chytřejší. Ovšem, jestli musím opravdu pojmenovat jednu zcela zásadní, tak to bude moje první setkání s divadlem z pozice účinkujícího. Bylo to na gymnáziu. Zkoušeli jsme v rámci vyučování vánoční hru, a i když mě to z počátku vůbec nebavilo a šel jsem do toho, jen abych se ulil z výuky, zrodila se tam myšlenka být jednou hercem.

Máš nějaké plzeňské divadelní sny? Alespoň něco málo nám z nich prozrad'...

Rád bych si tu zahrál spoustu krásných rolí, přál bych si, aby divadlo bylo spokojené se mnou a naopak. A hlavně, aby byli spokojení diváci, protože jejich upřímný potlesk na konci představení je to nejkrásnější ocenění, kvůli kterému pokaždé jdeme znovu a znovu na jeviště.

Zdeněk Janál

Překladatel Martin Hilský oslavil osmdesátiny

Významný český překladatel z angličtiny a shakespeareolog, emeritní profesor anglické literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a Filozofické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Martin Hilský oslavil 8. dubna osmdesáté narozeniny. K nim mu chce tímto pogratulovat i plzeňské divadlo, v němž zanechal svoji významnou uměleckou stopu. Soubor plzeňské činohry mu totiž uvedl celkem sedm překladů, v pěti případech se jednalo o díla Williama Shakespeara. V roce 1978 režírovala Lída Engelová *Kennedyho děti* od Roberta Patricka, o čtyři roky později vytvořil Ota Ševčík legendární inscenaci Shafferova *Amadea*. Následovaly tři Shakespearovy tragédie v režii Jana Buriana: *Hamlet* (2001) s Viktorem Limrem v titulní roli, *Král Lear* (2004), jehož ztvárnil Pavel Pavlovský, a *Macbeth* (2011) s Martinem Stránským a Štěpánkou Křestanovou v rolích ústřední manželské dvojice. Juraj Deák pak režíroval komedii *Jak se vám líbí* (2013) a Filip Nuckolls *Sen noci svatojánské* (2016).

Zdeněk Janál

Jubileum Marie Grafnetterové

V dubnu oslavila krásné 90. narozeniny dlouholetá členka operety a muzikálu DJKT významná operetní pěvkyně Marie Grafnetterová. Plzeňská rodačka se po prvních zkušenostech v českobudějovickém a jihlavském divadle vrátila do svého rodného města, aby zde v roce 1960 nastoupila do operetního souboru. Záhy se projevil její vloh pro mladokomické role, díky svému přirozenému komediálnímu talentu a jevištnímu šarmu excelovala jako Adéla v *Netopýrovi*, dcera bohatého Župana Arsena v *Cikánském baronovi*, komtesa Stázi v *Čardášové princeznce*. Později s úspěchem ztvárňovala vážnější a vrstevnatější role zralých žen, ať už šlo o Hortensii v *Řeku Zorbovi*, nebo o titulní roli v Tylově a Trojanově *Paní Marjance, matce pluku*. Obzvláště výrazně se zapsala jako stará panna Eulálie Čubíková v prvním plzeňském uvedení muzikálu *Zvonokosy* (1987). I po odchodu do důchodu v souboru hostovala, naposledy jsme ji mohli vidět v inscenaci *Hello, Dolly!* (2015) v režii jejího syna, herce Tomáše Juříčky. Přejeme paní Grafnetterové vše nejlepší, hodně zdraví a elánu i do dalších let!

Vojtěch Frank

Před dvaceti lety nás opustil Oto Ševčík

Režisér a herec Oto Ševčík se narodil jako Otto Maxmilián Albert Schefczik 23. října 1931 v Karviné. Původem byl sudetský Němec, ale po válce roku 1945 s těžce nemocnými rodiči nemohl být odsunut do Německa, a tak zůstal v Českém Těšíně. Zde také nastoupil na gymnázium. Umělecky působil již jako student ve školních sborech a s ochotníky, v roce 1955 vystudoval činoherní režii na brněnské JAMU. V letech 1955–1960 režíroval v českém i německém souboru Vesnického divadla. V roce 1960 zakotvil na třicet let v Plzni (s výjimkou dvou sezón v Divadle S. K. Neumanna v Libni), z toho 16 sezón působil jako umělecký šéf činohry. Otakar Roubínek o něm v roce 1985 napsal: „Ota Ševčík jako umělecký šéf navázal na rozmyslné počínání Hofbauerova a Pistoriovo, kteří osobitě modelovali poválečnou podobu plzeňské činohry. Jeho systematické doplňování souboru, ale především jeho profilové inscenace konkretizují a zviditelňují celkové snažení i úroveň. Ševčík usiluje o velké divadlo ve smyslu plnosti emocí, maximálního zážitku, ve smyslu využití všech dostupných technických možností. Má rád podívanou, nevyhýbá se okázalosti, ale nemá na mysli velké divadlo ve smyslu operního gesta.“ Oto Ševčík neinklinoval jen k jednomu žánru, v soupisu jeho režii najdeme tragédie, komedie, básnické texty, společenská témata. Konkrétně jmenujme alespoň inscenace velké klasiky: Goethova *Urfausta*, Ostrovského *Les*, Tolstého *Příběh koně* a *Vojnu a mír*, Sofoklova *Oidipa*, Tylovu *Lesní pannu* a *Trvdohlavou ženu*, Dostojevského *Zločin a trest* a *Idiota* (ve vlastní drammatizaci) a Shakespearovy dramatické (*Coriolanus*, *Othello*, *Král Lear*) i komediální (*Večer tříkrálový*, *Sen noci svatojánské*) klenoty, Shafferova *Amadea* nebo inscenace Čechova (*Ivanov*, *Višňový sad*). V pozdějších letech se do Plzně pravidelně vracel k soboru operetně-muzikálovému (*Noc v Benátkách*, *Ples v opeře*, *Uherská svatba*, *Země úsměvů*) a opernímu (*Attila*, *Undina*). Oto Ševčík zemřel v Praze 25. února 2003.

Zdeněk Janál

Za Ivem Pavelkou

V sobotu 21. ledna 2023 nás ve věku 85 let po delší nemoci opustil dlouholetý dirigent operety Ivo Pavelka. Po studii na pražské konzervatoři působil v Březnici jako učitel a později ředitel na lidové škole umění. V roce 1965 nastoupil do DJKT jako korepetitor operního souboru. Od roku 1976 do svého odchodu do důchodu v roce 1998 tu pak působil jako dirigent operety. Pod jeho hudebním vedením soubor nazkoušel padesát inscenací klasického operetního i muzikálového repertoáru. Vzpomeňme takové tituly jako *Muž z kraje La Mancha* (1978), *Řek Zorba* (1979), *Každý má svého Leona* (1982), *Limonádový Joe* (1990) anebo legendární inscenaci Petrova a Fischera muzikálu *Filosofská historie* v režii Miroslava Doulíka (1990). Mimo to Ivo Pavelka nastudoval velkou řadu operetních premiér od *Mam'zelle Nitouche* přes *Perly panny Serafinky* až po *Frimlova Krále tuláků* a *Rose Marie*. Po svém odchodu do důchodu stál v čele Plzeňského smyčcového orchestru a od roku 1999 vedl poloprofesionální Plzeňské orchestrální sdružení. Právě na jeho působení zde vzpomíná koncertní mistryně orchestru Pavla Bohatá: „Byl vždy dirigentem i člověkem laskavým a trpělivým a dovedl z nás ‚amatérů‘ vykřesat ten nejlepší možný výkon. Pod jeho vedením úroveň orchestru nikdy neklesla, právě naopak. A to i přesto, že život mu často kladl do cesty těžké překážky. Ivo byl zkrátka muzikantem tělem i duší a dokázal toto nadšení přenést i na ostatní. V historii orchestru navždy zanechal nesmazatelnou stopu a vždy na něj budeme rádi a s úctou vzpomínat.“ Pan Ivo Pavelka zanechal v plzeňském kulturním životě nesmazatelnou stopu. Za svoji zásluhou a bohatou muzikantskou činnost obdržel roku 1973 Medaili Bedřicha Smetany, v osmdesátých letech pak získal Cenu literárního fondu.

Vojtěch Frank

Vendelín Budil

Dne 26. března jsme si připomněli 95 let od úmrtí velkého českého herce, režiséra, pedagoga, historika, autora odborné literatury Vendelína Budila, který se do historie plzeňského divadla zapsal jako jeho ředitel v letech 1889–1891, 1895–1900 a 1902–1912. Jeho nejdelší a nejvýznamnější ředitelská éra je spojena s otevřením Velkého divadla (tehdy Nového městského divadla), kdy Budil cílevědomě budoval činoherní, operní a baletní soubory. Tehdy se hrálo v průměru 348 představení v sezóně a celé jeho funkční období umělecky vyvrcholilo v sezóně 1910/1911 cyklem Smetanových oper a Fibichovou a Vrchlického trilogií *Hippodamie*. V letech 1888–1900 řídil vlastní velmi úspěšnou divadelní společnost. Pro ni nechal postavit v plzeňských městských sadech vlastní arénu Na Obcizně, v níž se 2. června 1888 konalo úvodní představení. V 90. letech 19. století byla jeho společnost nejlepším činoherním tělesem po Národním divadle v Praze. V Plzni je po něm pojmenována ulice nedaleko Palackého náměstí a náměstí v Liticích. Jeho jméno nese také Foyer ve Velkém divadle a odkazuje na něj i Průvod Vendelín, kterým Divadlo J. K. Tyla symbolicky zahajuje divadelní sezónu v Plzni a Plzeňském kraji. Účastníci v čele průvodu nesou trojrozměrnou podobiznu Vendelína Budila stylizovanou podle jeho nejslavnější role – Krále Leara. Tu nastudoval Budil jako herec celkem třikrát a jeho podobizna dodnes visí i v Shakespearově domě v anglickém Stratfordu. Budil zemřel v Plzni, pohřben je na Olšanských hřbitovech v Praze.

-md-

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČINOHRA MUZIKÁL BALET

Ludwig Minkus / John Lanchbery
DON QUIJOTE
Poslední dvě reprízy temperamentního klasického baletu!
Choreografie Jiří Pokorný a Nelly Danko

DJKT.

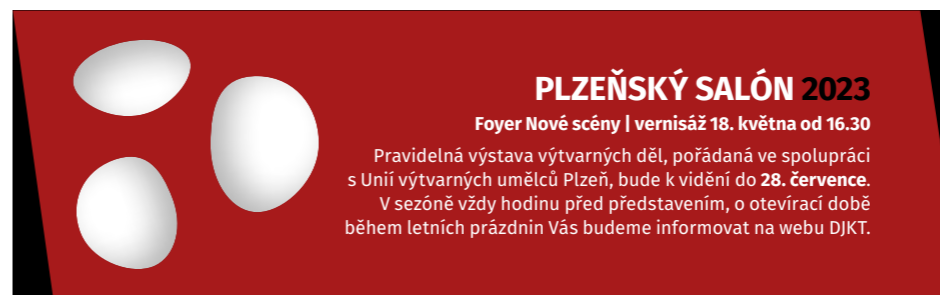
DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

PROGRAM 2023 KVĚTEN

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČINOHRA MUZIKÁL BALET

PLZEŇSKÝ SALÓN 2023

Foyer Nové scény | vernisáž 18. května od 16.30

Pravidelná výstava výtvarných děl, pořádaná ve spolupráci s Uníí výtvarných umělců Plzeň, bude k vidění do 28. července. V sezóně vždy hodinu před představením, o otevírací době během letních prázdnin Vás budeme informovat na webu DJKT.

DJKT.

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

PROGRAM 2023 ČERVEN

VELKÉ DIVADLO

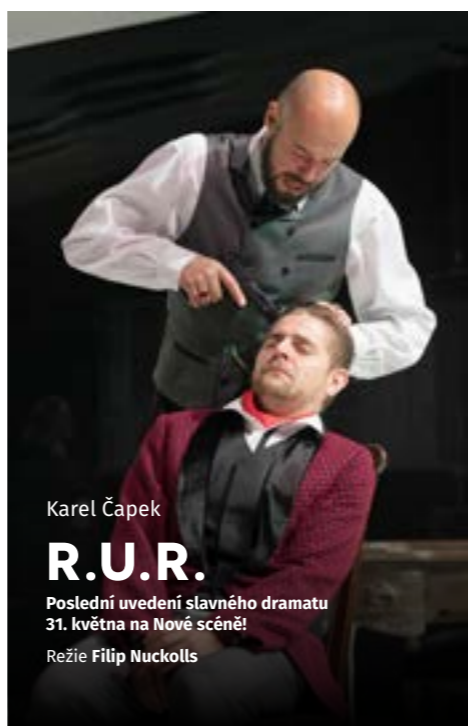
01. Po	nehraje se		
02. Út	nehraje se		
03. St	19:00-22:00 Radúz a Mahulena	č	
04. Čt	nehraje se		
05. Pá	19:00-22:10 Armida	CZ, N, TIT	VD4 sen.
06. So	18:30 Lektorský úvod Edith – vrabčák z předměstí		foyer
	19:00-21:20 Edith – vrabčák z předměstí		premiéra P
07. Ne	15:00-17:10 Brouk v hlavě		
08. Po	nehraje se		
09. Út	19:00-21:20 Edith – vrabčák z předměstí		sen.
10. St	19:00-21:20 Postřiziny		
11. Čt	nehraje se		
12. Pá	19:00-20:30 Pravda		K4 sen.
13. So	nehraje se		
14. Ne	19:00-21:00 Past na myši		
15. Po	16:00 Divadelní prohlídky		
16. Út	19:00-22:00 Prodaná nevěsta	DE, TIT	sen.
17. St	19:00-21:15 Don Quijote		K2 sen.
18. Čt	19:00-22:10 Armida	CZ, N, TIT	VD3 sen.
19. Pá	11:00-13:00 Prodaná nevěsta – ve zkrácené úpravě	DE, TIT	
20. So	19:00-21:15 Don Quijote		K3, derniera
21. Ne	16:00-17:30 Pravda		K6 sen.
22. Po	16:00 Divadelní prohlídky		
23. Út	19:00-22:10 Armida	CZ, N, TIT	VD7 sen.
24. St	nehraje se		
25. Čt	19:00-21:20 Edith – vrabčák z předměstí		
26. Pá	19:00-22:00 Radúz a Mahulena		
27. So	19:00-21:00 Lindauer? Pákehál		
28. Ne	14:00-16:30 Labutí jezero		
	19:00-21:30 Labutí jezero		
29. Po	nehraje se		
30. Út	19:00-21:30 Labutí jezero		
31. St	19:00-22:10 Armida	CZ, N, TIT	H sen.

NOVÁ SCÉNA

01. Po	nehraje se		
02. Út	19:00-21:50 Netopýr	DE, TIT	K1 sen.
03. St	nehraje se		
04. Čt	11:00-13:10 Klapzubova jedenáctka		
05. Pá	19:00-21:15 Vánoce na poušti		
06. So	nehraje se		
07. Ne	17:00-20:00 Kozí válka		
08. Po	nehraje se		
09. Út	10:30-13:30 Kozí válka		
	19:00-22:00 Kozí válka		
10. St	19:00-22:10 My Fair Lady		
11. Čt	19:00-22:10 My Fair Lady		
12. Pá	19:00-21:10 Ferdinand a Filipína		NS4
13. So	14:00-17:00 Billy Elliot		
	19:00-22:00 Billy Elliot		
14. Ne	14:00-16:45 Elisabeth		
	19:00-21:45 Elisabeth		
15. Po	16:00 Divadelní prohlídky		
16. Út	19:00-21:10 Klapzubova jedenáctka		NS1
17. St	19:00-21:10 Klapzubova jedenáctka		NS2
18. Čt	16:30 Plzeňský salón – vernisáž		foyer
	19:00-21:10 Španělská muška		
19. Pá	19:00-21:45 Sunset Boulevard		NS4 za 3.2.
20. So	nehraje se		
21. Ne	19:00-21:20 Quo vadis	DE, TIT	NS6
22. Po	16:00 Divadelní prohlídky		
23. Út	19:00-21:40 Čarodějky ze Salemu		KMD
24. St	nehraje se		
25. Čt	nehraje se		
26. Pá	19:00-21:00 Michael Prostějovský Superstar		
27. So	19:00-21:50 Něco shnilého!		K7
28. Ne	nehraje se		
29. Po	nehraje se		
30. Út	nehraje se		
31. St	19:00-21:15 R. U. R.		derniera

MALÁ SCÉNA

05. Pá	19:00 Slavík a růže – 2. místo v projektu Intro '22		premiéra žadáno
06. So	17:00 Slavík a růže – 2. místo v projektu Intro '22		premiéra
07. Ne	15:00-16:00 Chytrá horákyňe		
	17:00-18:00 Chytrá horákyňe		
09. Út	19:00 Příliš drahý jed *		
10. St	19:00-20:10 Kytice		
11. Čt	18:00 Romeo a Julie nesmrtelní milenci veronští		foyer
12. Pá	19:00-21:50 Sweeney Todd		
13. So	19:00-21:15 Králičí nora		derniera
14. Ne	15:00-16:00 Sněhurka		J3
	17:00-18:00 Sněhurka		J4
16. Út	19:00-20:50 Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
17. St	19:00-20:50 Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
19. Pá	19:00-21:20 Jednou hole, jednou na nože		
20. So	17:00-19:50 Sweeney Todd		
21. Ne	15:00-15:50 O Jeničkovi a Mařence		
	17:00-17:50 O Jeničkovi a Mařence		derniera
25. Čt	19:00 Příliš drahý jed *		
27. So	19:00 Baletní inspirace 02		
28. Ne	15:00-16:40 FUN HOME		
	19:00-20:40 FUN HOME		

Karel Čapek

R.U.R.

Poslední uvedení slavného dramatu 31. května na Nové scéně!

Režie Filip Nuckolls

VELKÉ DIVADLO

01. Čt	nehraje se		
02. Pá	nehraje se		
03. So	19:00-21:10 Brouk v hlavě		
04. Ne	nehraje se		
05. Po	nehraje se		
06. Út	nehraje se		
07. St	19:00-21:20 Edith – vrabčák z předměstí		
08. Čt	nehraje se		
09. Pá	19:00-21:20 Postřiziny		K8 sen.
10. So	nehraje se		
11. Ne	14:00-15:30 Pravda		OS
12. Po	nehraje se		
13. Út	nehraje se		
14. St	19:00-21:10 Stvoření	CZ, DE, TIT	VD2 sen.
15. Čt	19:00-21:10 Stvoření	CZ, DE, TIT	VD3 derniera
16. Pá	19:00-21:20 Edith – vrabčák z předměstí		
17. So	18:30 Lektorský úvod – Libertin		foyer
	19:00 Libertin		premiéra P
18. Ne	19:00 Kajetán – závěrečný koncert		
19. Po	nehraje se		
20. Út	19:00-21:00 Past na myši		
21. St	19:00 Libertin		
22. Čt	nehraje se		
23. Pá	20:30 Carmen – Noc s operou	CZ, TIT	Amfiteatr Lochotín
24. So	nehraje se		
25. Ne	16:00 Baletní škola – Giselle		
	19:00 Baletní škola – Giselle		

NOVÁ SCÉNA

01. Čt	19:00-21:10 Ferdinand a Filipína		NS3
02. Pá	19:00-21:10 Klapzubova jedenáctka		NS4
03. So	19:00-21:10 Ferdinand a Filipína		NS5
04. Ne	14:00-16:45 Elisabeth		derniera
	19:00-21:45 Elisabeth		derniera
05. Po	nehraje se		
06. Út	19:00 Jsme muzikál! pod plzeňským nebem		Proluka
07. St	nehraje se		
08. Čt	19:00-22:00 Kozí válka		
09. Pá	nehraje se		
10. So	18:30 Lektorský úvod – Candide		foyer
	19:00 Candide	CZ, DE, TIT	premiéra A
11. Ne	nehraje se		
12. Po	nehraje se		
13. Út	19:00-22:00 Kozí válka		NS1
14. St	nehraje se		
15. Čt	19:00-21:45 Sunset Boulevard		NS3 za 2.2.
16. Pá	19:00-21:45 Sunset Boulevard		K4
17. So	19:00 Candide	CZ, DE, TIT	počtemi nového divadla
18. Ne	16:00 DDD – závěrečný projekt		počtemi nového divadla
	18:00 DDD – závěrečný projekt		
	19:00-21:10 Ferdinand a Filipína		NS6
19. Po	nehraje se		
20. Út	18:00 Frankenstein – skutečný příběh		Na scéně!
21. St	nehraje se		
22. Čt	19:00 Závěrečné ČINOHRAŇÍ		střem Nového divadla
23. Pá	20:30 Carmen – Noc s operou	CZ, TIT	Amfiteatr Lochotín
24. So	19:00-21:20 nehraje se		
25. Ne	17:00-19:00 Otevřená hodina zpěvu na mikrofon s Lumírem Olšovským		Na scéně!

MALÁ SCÉNA

03. So	17:00-18:15 Co takhle svatba, princí?		obnovená premiéra
04. Ne	19:00 Příliš drahý jed *		
06. Po	10:00-11:15 Co takhle svatba, princí?		žadáno
	19:00-20:15 Vyhodme ho z kola ven		za 5.4.
07. Út	19:00-21:50 Sweeney Todd		
08. St	19:00-21:20 Jednou hole, jednou na nože		
09. Pá	18:00 Galavečer Literární kavárny		
10. So	15:00-16:40 FUN HOME		
	19:00-20:40 FUN HOME		
11. Ne	15:00-16:00 Sněhurka		
	17:00-18:00 Sněhurka		
13. Út	10:00-11:00 Sněhurka		žadáno
15. Čt	11:00-12:10 Kytice		žadáno
	18:00 Sethkání s činohrou na téma Příliš drahý jed		foyer
16. Pá	10:00-11:15 Co takhle svatba, princí?		
17. So	19:00-20:50 Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
18. Ne	17:00-18:50 Green Day's American Idiot	CZ, TIT	
21. St	18:00 Miluji Tě, ale...		Na scéně!
22. Čt	18:00 T.E.R.A.P.I.E.		Na scéně!
23. Pá	18:00 Au Revoir		Na scéně!
24. So	18:00 Tři pytle spravedlnosti		Na scéně!

Dalibor Barta / Václav Barta st.

KOZÍ VÁLKA

Malý klukovský příběh na pozadí velkých dějin
Poslední tři reprízy do konce sezóny!

LITERÁRNÍ KAVÁRNA 2023/2024

Veškeré informace včetně uzávěrky jednotlivých kol najdete na literarnikavarna.djkt.eu

9. ročník soutěže pro amatérské spisovatele od 14 let do neurčita!
Témata pro jednotlivá kola dalšího ročníku jsou:

I. Kořeny války na Ukrajině | kulturně-historicky-spoolečensko-politická úvaha
Inspirační zdroj: Příliš drahý jed

II. Poruším-li tabu, co se (se mnou) stane? | causerie (populizační druh fejetonu, vtipná, literárně vytržená úvaha lehkého tónu)
Inspirační zdroj: Libertin

III. Cesta k moci přes mrtvolu | dramatický monolog
Inspirační zdroj: Richard III.

IV. Spravedlivé, nebo křivé obvinění? | napište obžalobu i obhajobu
Inspirační zdroj: Go Back for Murder

* = Představení s lektorským úvodem – začátek půl hodiny před představením
Pro zakoupení vstupenek využijte následující místa:
- Předprodej DJKT – po-pá 10.00-18.00 – Smetanovy sady 16, Plzeň
- Divadelní pokladny všech tří scén – otevřené vždy hodinu před představením
- všechna prodejní místa Plzeňského stavení
- on-line prodej – www.plzenskavstupenka.cz | www.djkt.eu
DJKT si vyhrazuje právo na změnu programu.

na SCÉNU!

6. ROČNÍK

FESTIVAL MUZIKÁLOVÝCH NADĚJÍ

20.–25. ČERVNA 2023

20. ČERVNA | 18.00

ALEŠ KOHOUT

FRANKENSTEIN – SKUTEČNÝ PŘÍBĚH

DIVADELNÍ FAKULTA JAMU BRNO

(ATELIÉR MUZIKÁLOVÉHO HERECTVÍ)

DIVADLO NA ORLÍ

(HUDEBNĚ DRAMATICKÁ LABORATOŘ JAMU)

21. ČERVNA | 18.00

JOE DIPIETRO / JIMMY ROBERTS

MILUJI TĚ, ALE...

MEZINÁRODNÍ KONZERVATOŘ PRAHA

(ODDĚLENÍ MUZIKÁLU)

22. ČERVNA | 18.00

SCÉNICKÝ KONCERT

T.E.R.A.P.I.E.

PRAŽSKÁ KONZERVATOŘ (ODDĚLENÍ POPULÁRNÍ HUDBY)

DIVADLO NA REJDIŠTI

23. ČERVNA | 18.00

PŘEDSTAVENÍ S PÍSNĚMI NA MOTIVY DÍLA CASPERA ESTER

AU REVOIR

SÚKROMNÉ KONZERVATÓRIUM KOŠICE

(HUDOBNĚ-DRAMATICKÉ UMENIE A MUZIKÁL)

24. ČERVNA | 18.00

D. BÁRTA / E. VEVERKOVÁ / E. BREJCHOVÁ / M. BÁRA /

L. ONDRUŠ

TŘI PYTLE SPRAVEDLNOSTI

KONZERVATOŘ PLZEŇ (MUZIKÁLOVÉ ODDĚLENÍ)

DOPROVODNÝ PROGRAM

20. ČERVNA

LEKCE ZPĚVU | EDUARD KLEZLA

PRO STUDENTY UMĚLECKÝCH ŠKOL A PROFESIONÁLY

MODERN JAZZ | ZUZANA ŠIMÁKOVÁ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

JEVIŠTNÍ PĚVECKÁ INTERPRETACE | ŽOFIE DAŘBUJÁNOVÁ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

DECH, HLAS A ŘEČ | EVA SPOUSTOVÁ

PÁR ZAJÍMAVÝCH SOUVISLOSTÍ MEZI TĚLEM A HLASEM

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

21. ČERVNA

LEKCE ZPĚVU | EDUARD KLEZLA

PRO STUDENTY UMĚLECKÝCH ŠKOL A PROFESIONÁLY

HERECTVÍ V MUZIKÁLU | PETR ŠTĚPÁN

WORKSHOP PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

ABECEDA BALETU | JARMILA HRUŠKOCIOVÁ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

STREET DANCE | TOMÁŠ SMIČKA

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

DECH, HLAS A ŘEČ | EVA SPOUSTOVÁ

PÁR ZAJÍMAVÝCH SOUVISLOSTÍ MEZI TĚLEM A HLASEM

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

22. ČERVNA

LEKCE ZPĚVU | EDUARD KLEZLA

PRO STUDENTY UMĚLECKÝCH ŠKOL A PROFESIONÁLY

MUZIKÁLOVÁ JEVIŠTNÍ PRAXE

PAVEL KLIMENDA, PAVEL REŽNÝ, LUMÍR OLŠOVSKÝ

PRO STUDENTY UMĚLECKÝCH ŠKOL A PROFESIONÁLY

KURZ DIVADELNÍHO LÍČENÍ | PAVEL PAVLOVSKÝ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

HERECKÁ KANCELÁŘ | LENKA DAŇKOVÁ, SELMA ROČKOVÁ

MODERACE APOLENA VELDOVÁ

TIPY A TRIKY OD HERECKÝCH AGENTEK

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

23. ČERVNA

LEKCE ZPĚVU | RENÁTA PODLIPSKÁ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

PANTOMIMICKÉ HERECTVÍ | RADIM VIZVÁRY

PRO MÍRNĚ POKROČILÉ A STUDENTY UMĚLECKÝCH ŠKOL

KOSTÝMNÍ TVORBA S VÝTVARNICÍ | ANDREA PAVLOVIČOVÁ

WORKSHOP PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST OD 15 LET

BESEDA S BÁROU BASIKOVOU

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

24. ČERVNA

STEP PRO ZAČÁTEČNÍKY | KAMILA BOROVSÁ

STEP PRO MÍRNĚ POKROČILÉ | ANTONÍN BOROVSÝ

DĚTI, NA SCÉNU! | KAMILA BOROVSÁ, BARBORA SRBOVÁ,

MARTIN HOLEC, RADEK ANTONÍN SHEJBAL

MUZIKÁLOVÝ WORKSHOP PRO DĚTI

INTERAKTIVNÍ PROHLÍDKA TECHNOLOGIÍ NOVÉ SCÉNY DJKT

IGOR STAŠKOVIČ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

ZPĚV JAKO SÓLOVÝ NÁSTROJ | PETER STRENÁČIK

PĚVECKÝ WORKSHOP PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

25. ČERVNA

SBOROVÝ ZPĚV | LUCIE DOLEJŠKOVÁ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

HERECKÝ WORKSHOP | SABINA LAURINOVÁ,

AS. LUMÍR OLŠOVSKÝ

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

ZVUK (NEJEN) V MUZIKÁLU | JAN ZAZY ZÁZVŮREK

PŘEDNÁŠKA S PRAKTICKÝMI UKÁZKAMI

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

OTEVŘENÁ HODINA ZPĚVU NA MIKROFON

LUMÍR OLŠOVSKÝ, JAN ZAZY ZÁZVŮREK

PRO STUDENTY ODBORNÝCH ŠKOL A PROFESIONÁLY

I NEZPÍVAJÍCÍ DIVÁKY

VÍCE INFORMACÍ O CENÁCH, FESTIVALOVÉM PASU, ČASECH A MÍSTECH KONÁNÍ NALEZNOU ZÁJEMCI NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH DIVADLA.

VSTUPENKY JSOU V PRODEJI.